

HÖKKENTŐ

XII. évfolyam 10. szám 2006. december

aligatók lapja

10 éves a HÖKKENTŐ

www.matrixcafe.hu

MÁTRIX INTERNET *Cafe*

Szkennelés:	50 Ft/A4
Adatmentés CD-re:	490 Ft/CD
Adatmentés winchesterre:	150 Ft/rack
Fénymásolás:	9 Ft/A4
Nyomtatás fekete-fehér:	25 Ft/A4
Nyomtatás színes:	300 Ft/A4
Fekete fehér kép:	150 Ft/A4

Faxolási lehetőségről érdeklődjetek a pultnál!

Géphasználat:

22-10 h-ig: ----- **4 Ft/perc** 10-22 h-ig: ----- **7 Ft/perc**
Szombat este 22-től hétfő 10 h-ig: ----- **4 Ft/perc**

Este 22-től 06-ig választható **4 Ft/perc** vagy **980 Ft/éj** melyhez plussz 2 óra ingyenes géphasználatot biztosító ajándék kártya is jár, amit bármikor bármelyik napszakban felhasználhatsz!

Tisztelt Vendégeinket DVD olvasóval rendelkező gépekkel is várjuk!

Szeged, Kárász u. 5.,
Telefon: 62/423-830, E-mail: info@matrixcafe.hu

Diákhitel Életre való!

már
5
éve!

Az őszi határidő: **december 15!**

DIÁK HITEL www.diakhitel.hu
06-40-24-00-24

Kormányos

AUTÓSISKOLA

Szeged,
Tisza Lajos krt. 14.
Tel.: 62/471-921

**Rugalmas
órabeosztás!**

Alkalmazkodunk órarendedhez!

**2007-ben 10 évesek leszünk –
újévi akcióinkat keresd
plakátjainkon, szórólapjainkon,
hirdetéseinken, vagy gyere be
hozzánk személyesen!**

**Diákoknak 50%
elméleti kedvezmény**

**Egyedi és különleges
igényeket is teljesítünk!**

**Kéthetente
autó- és motorvezető
tanfolyamok indulnak!**

Boldog a karácsony?

Mostanában mindenki arról ír, azzal van tele a szamócás napozóm is, hogy mennyire megváltozott a karácsony jellege. Hogy már csak az a lényeg, hogy minél nagyobb értékű ajándékokat vásároljunk össze. Hogy az emberek egymás sarkát tapossák kedvenc multijainknál, hogy az akciós zacskózáró csipesz és műanyag kerti törpét még a fa alá tephessék. A fa alá, ami már égő, ha élő fa, mert a menő most a műfa vagy a gyökeres fa. De ne-hogy véletlenül színes díszeket merészelj rá-rakni a te gyönyörűségi műfádra, mert az nem divat! Most az egyszínű díszítés a menő.

Ilyen és még sok hasonló kötelező karácsonyi atütűddel vagyunk körülveve, amiknek ha nem teszünk eleget, úgy érezzük, kilógunk a sorból.

Tavaly semmi de semmi karácsonyi hangulatom nem volt. Közeledett, megérkezett és aztán elmúlt – minden különösebb élmény nélkül. Hát már ezt a gyönyörű ünnepet sem tudjuk megbecsülni és méltóképpen megülni?

Volt mostanában egy rendezvény, amely nagyon megfogott. Ez nem volt más, mint a Szolidaritás éjszakája. Amikor egyetemisták és város-lakók együttes erővel azon fáradoztak, hogy a társadalomból kivetett szerencsétleneknek

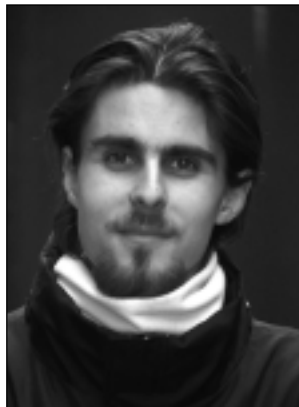
egy kicsit, csak egy éjszakára jobb legyen. Aztán elmentem karácsonyi vásárlásra, és a multi parkolójában odajött hozzám egy kére-gető. Ez nem újkeletű dolog, szinte mindig megtalálnak. Odajött sántikálva, könyörgőn nézett rám; a százast akarta a kocsiból. Egy pil-lanatra majdnem engedtem neki, de aztán győ-zött az önző énem; elküldtem. Még álldogált mellettem egy darabig; reménykedtem, hogy ta-lán mégis megszánom. Nem akartam arra gon-dolni, hogy nyilván tudta ő jól, hogy karácsony közeledtén az emberek adakozóbbak lesznek. Nem akartam arra gondolni, hogy talán akart venni azon a százason, amiért én dolgoz-tam meg. Nem akartam arra gondolni, hogy ta-lán saját hibájából csúszott le ilyen mélyre. Aztán mégis ezek jutottak eszembe. De amikor legközelebb megláttam a Kárász utcán a hege-dűst, adtam neki pár forintot. Mert közeleg a ka-rácsony, és jólesik arra gondolnom, hogy talán vesz magának egy pohár forralt bort belőle, hogy a hidegtől meggémberedett ujjait egy kicsit fel-melegíthesse, és az utca jövő-menő emberének továbbra is el tudja húzni édesbús dallamait.

Persze a másik oldalon ott vannak azok, akik utánadszólnak, ha nem adsz nekik semmit; azok, akik úgy gondolják, hogy majd eltartja őket az állam a mi pénzünk-ből, akik dolgozunk és adót fizetünk. Akik azt hiszik: csak mert akarják, majd kapnak is. És ott vannak azok is, akik vagyonuk mögül pökhendien néznek minket, adakozókat és őket, a ninesteleneket.

Próbáljuk ki, milyen érzés egy estére: ne gon-doljunk arra, hogy jövőre emelik a távfűtés dí-ját! Ne gondoljunk arra – főleg ne mi, diákok –, hogy jövőre megszűnnek az utazási kedvezmé-nyek! Ne gondoljunk arra, hogy ha kórházba kerülünk, anyagi csődbe visz minket a vizitdíj és társai! Ne gondoljunk a csökkenő nyugdí-jakra, az emelkedő árakra! Ne gondoljunk arra, hogy miféle szemetet eszünk meg nap mint nap, az átcímkeztet és meghamisított termé-kek miatt! Ne gondoljunk arra, hogy ha látástól vakulásig dolgozunk, akkor is talán csak arra lesz pénzünk, hogy beszálljunk a panelpro-gramba – már ha jövőre lesz még egyáltalán pa-nelprogram. Az eszünkbe se jusson, hogy tulaj-donképpen mi kertes házban szeretünk volna felnevelni gyermekeinket! Csak ünnepeljünk csendesen, meghatódva szenteste. Adjunk pár forintot a rászorulóknak, állítsunk fel egy csupa szín és forma karácsonyfát. Tömjük magunkat degeszre mindenféle földi jóval, szóljunk egy pár kedves szót szeretteinkhez. Aztán majd másnap ráérünk azon aggódni, hogy miből fi-zetjük ki a számláinkat; hogy miből és honnan veszünk ehető ételt. Ráérünk majd azon mér-gelődni, hogy megint el akarják kérni a százast a bevásárló kocsinkból. Kíváncsi lennék, mi tör-ténne, ha egyetlen napra mindenki megváltoz-na és 24 óráig csak mosolygás és jóindulat lenne a világ? Egy biztos: nem dölne össze...

F. Szél Ildikó
főszerkesztő-helyettes

Mi a véleményed a diákoknak járó utazási kedvezmények változásairól?

Csányi Edvárd

GTK gazdálkodási menedzsment I. évf.

Az igazat megvallva tegnap hallottam a hírt, hogy már vannak számszerű adatok erről a rendeletről. Egyik barátommal beszéltem, aki tervez egy utazást egy táborba, és megnézte az Elvirán, mennyibe fog ez neki kerülni. Ennyit hallottam róla, nekem még nem volt ilyen irányú tapasztalatom, még nem sikerült áttanulmányoznom. De az Elvirán meg lehet találni az új kedvezményeket, én úgy tudom. Viszont ezek után mindenképpen el fogok gondolkozni azon, hogy busszal járjak.

Prantner Zoltán

BTK doktorandusz III. évf.

Ha jól tudom, a szabályozás alapvetően uniós normákat követne, az EU-ban erre vonatkozó jogszabályokat próbálják Magyarországon is érvényesíteni. Én azonban kifogásolnám ezzel kapcsolatban, hogy az EU-normákat úgy kellene bevezetni, hogy a feltételek is hasonlóak legyenek, tehát a fizetésnek és az életszínvonalnak is azon a szinten kellene mozognia. Nagyon sok összetevője van a dolognak, és épp ezért nem tartom túl hasznosnak azt, hogy épp e tekintetben utánozzuk a nyugatot. A diákoknak eleve rendkívül sokat kell utazniuk, a kutatásaim miatt például én is keresztül-kasul bejártam már a fél országot.

Muladi Ágnes

EFK levelező gyógytanácsadó I. évf.

A levelezőket elég komolyan érinti ez a változtatás, olyan szempontból is, hogy mi elég sokan messzebből járunk be Szegedre. Én például Békés megyéből járok, ami 100 kilométer innen. Személy szerint megértem ezt a döntést, mert dolgozom, és mellette járok a levelezőre, tehát van fő keresetem. A nappalisok kedvezményrendszerét nem piszkálják, ha jól tudom, mert nekik nincsen fő keresetük. Annyit tudok még, hogy nekem nem fognak utazási kedvezményt adni egyáltalán, most is csak a lakóhelyem és az iskola közötti távra kapok. A nappalisok számára is ezt szeretnék bevezetni. Szívórnám a fogam, ha most lennék nappalis...

Csoba Róbert

BTK történelem V. évf.

Annyit hallottam, hogy akarnak egy olyan szabályt hozni, hogy az utazási engedmény a lakhely és az iskola között legyen 67,5 %-os, a többi esetben pedig aki a 26. évet nem töltötte be, annak 50 %, illetve aki betöltötte, annak teljes értékű jegyárat kell fizetnie. Ez az én szempontomból tekintve elég gázos, mert én már betöltöttem a 26. életévemet és nem vagyok szegedi. Ráadásul nekem ez az utolsó évem, így elég sok támogatástól esek el. Ezzel megvámolják az egyetemi hallgatókat.

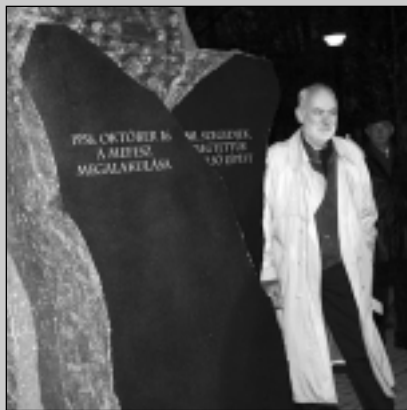
Az autonómia jegyében...

2000-től a Szegei Tudományegyetem hivatalos ünnepe „A hallgatói önkormányzatiság és az egyetemi autonómia napja”, a MEFESZ megalapításához vezet első ülés évfordulója. Immár ötödik esztendeje ezen a napon adja át a Hallgatói Önkormányzat a Hallgatói Mozgalomért Emlékérmet.

A Szegei Tudományegyetem Egyetemi Hallgatói Önkormányzata ezen alkalomból 2006. november 22-én megtartotta hagyományos ünnepségét, amelynek keretein belül leleplezésre került a neves szobrászművész, Tóth Béla által készített emlékmű, amely az 1956. Szegei, a MEFESZ megalapítása címet viseli. Helyileg a TIK és a BTK épülete közötti kis parkban nézhetitek meg, és emlékezhettek egykori társaitokra. És ha már ott vagytok, vagy ha ezt a cikket olvassátok, emlékezzetek. Útravalóul azoknak, akik nem tudnak sokat a MEFESZ-ről, illetve az autonómiáról, a hallgatói önkormányzatiságról, egy régen sokat hangoztatott idézetet ajánlok:

„A szövetség célja, hogy az egyetemről és főiskolákról kikerülő ifjúság, mely a nemzet agyát van hivatva képviselni, ne közönyös passzív tömeg, ne gyáva, gerinctelen és önző réteg legyen, hanem népéért, hazájáért, boldogabb jövőnkért harcoló bátor, lelkes sereg. Ne riadjon vissza az igaz szó kimondásától, hanem képzettségével, tudásával, tehetségével népiünket, hazánkat szolgálja.”

(a MEFESZ így fogalmazta meg céljait)

Azt hiszem, közületek sokan egyetértenek velem abban, hogy ez a néhány sor ma is éppúgy megállja a helyét, mint fél évszázaddal ezelőtt.

A szoboravató, valamint a MEFESZ alakuló emléktáblájának megkoszorúzása után a Hallgatói Mozgalomért Emlékérmet átadása következett a BTK Auditorium Maximumában. A díjakat az idei évben Dr. Badó Attila, Majó Zoltán és Karai Gábor vehették át.

Jenei Emese

Fotó: Ament Balázs

AIDS kampány

December 1-jén az AIDS ellenes világnap alkalmából programok sokasága emlékezett meg az AIDS áldozatairól, hívta fel a figyelmet korunk pestisére. Ehhez kapcsolódott a MOE Szegei Helyi Bizottságának november 30-ai programsorozata is. Erről és a MOE szervezetről kérdeztem Rostás Andreát, a programok egyik szervezőjét.

– Milyen programok várták az embereket? Hol zajlottak ezek és milyen sikerrel?

– Az idei AIDS Világnapra három programmal készültünk: november utolsó két napján a TIK-ben tesztet lehetett kitölteni. A tesztet kitöltők óvszert és piros szalagot (ami az AIDS elleni küzdelem jelképe világszerte) kaptak, valamint rögtön le is ellenőrizték a tesztet és az eredményt megbeszéltük a kitöltővel. Így lehetőség volt a hibás ismeretek korrigálására, valamint az esetleg felmerülő kérdések megválaszolására. Több mint 300 tesztet töltöttek ki a hallgatók, melyek kiértékelése folyamatban van. A hónap utolsó napját egy jótékonyági koncerttel zártuk, melynek az SZTE aula biztosított helyet. Ezen közel százan vettek részt. A koncerten fellépett az SZTE Egyetemi Énekkar, Dr. Tarjányi János klinikai főorvos, Márkus Judit és Vajda Júlia, a Szegei Nemzeti Színház művészei, Pataki Ferenc, Jenei Anna Sára oboista, Ötvös Csilla, az SZTE ZFK gitár szakos hallgatója, Kothencz Ágnes és Jenei Márta, az SZTE ÁOK hallgatói. Az érdeklődők nagyon színvonalas műsort láthattak, a visszajelzések alapján a közönség nagyon élvezte az előadást. A koncert alatt a kihelyezett urnákba lehetett adományokat tenni, és az így befolyt teljes összeget az AIDS betegekkel, illetve az AIDS megelőzésével foglalkozó PLUSS

Egyesület számára ajánlottuk fel. Végül a STOP AIDS Partyval zárult a rendezvény a SZOTE Klubban, ahová a tesztkitöltésért kapott piros szalaggal ingyenes volt a belépés. Az éjszaka folyamán itt óvszert osztottunk és felhívtuk a bulizó fiatalok figyelmét a biztonságos szex fontosságára. A SZOTE-ban – hasonlóan a többi csütörtöki bulihoz – most is rengetegen voltak.

– Eddig hogyan kampányoltak az AIDS ellen?

– Az előző években is rendeztünk az AIDS Világnapja alkalmából programokat. Eddig filmvetítés és tesztkitöltés volt a fő programunk, de az idén úgy gondoltuk, hogy jobban fel kell hívni az emberek figyelmét a HIV fertőzésre, illetve az AIDS betegségre.

– Mit kell tudniuk az olvasóknak a Magyar Orvostanhallgatók Egyesülete Szegei Helyi Bizottságáról?

– Az Egyesületünk 1992 óta működik. Célja az orvosképzés színvonalának emelése; elméleti és gyakorlati tapasztalatszerzés lehetőségének megteremtése; támogatni, ösztönözni az orvostanhallgatók nyelvtanulását; széleskörű nemzetközi együttműködés kialakítása, szakmai érdekvédelem ellátása. Fő tevékenységi körünk közé pedig a 4 hetes külföldi szakmai cseregyakorlatok, csere TDK szervezése, szakmai szemináriumok, diákkonferenciák, valamint kulturális rendezvények szervezése sorolható. Törekszünk az oktatás folyamatos fejlesztésére és gyakorlati megvalósítására. Részt veszünk a kortársoktatásban, melynek keretein belül középiskolákban tartanak a hallgatók előadásokat különböző témákban (egészséges szexualitás, szexuális úton terjedő betegségek, alkohol és drogfogyasztás veszélyei, dohányzás káros hatásai stb.), valamint a Teddy Maci Kórház programunkkal az óvodás koriakat próbáljuk játékos formában az egészséges életre tanítani, illetve az orvosok iránti félelmüket csökkenteni.

KI

Kedves Hallgató!

Belföldi vasúti menetjegyed október 3-tól a Tanulmányi Információs Központ Ügyfélszolgálatánál is megvásárolható.

Munkanapokon: 9.30-17.00 óráig.

Vasúti utazási információt a MÁVDIREKT 06 (40) 49 49 49-es telefonszámán is kérhetsz.

www.mav.hu

Kellemes utazást kívánunk!

Elérjük céljait. MÁV

Egy szolidáris éjjel

Fiatalok virrasztottak a hajléktalanokért november 16-án éjjel a Klauzál téren. Az eseményről az egyik szervezőt és aktivistát, Székely Erikt (BTK) kérdeztem.

– *Hogyan, mivel és kikkel készültetek a Szolidaritás Éjszakájára?*

– A Szolidaritás Éjszakáját a Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség és a Védegyelet szervezte 2006. november 16-án. A terveket már hetekkel azelőtt elkezdtük összeírni, és mivel tavaly már egyszer átestünk ugyanezen, ezért talán kicsivel könnyebb volt az idei szervezés. A csendes demonstráció lebonyolítására megkaptuk a Klauzál teret, ahová paravánokat és plakátokat állítottunk ki, melyeken a hajléktalansággal kapcsolatos adatok és tévhitek szerepeltek, illusztrációkkal, versekkel. A téren volt hordóban tűz és az érdeklődők élőzenét is hallhattak, egészen este 10-ig. Utána következett a csendes virrasztás mély és értékes beszélgetésekkel. A sok külsőség és attrakció után akkor igazán egymásra tudott figyelni ember és ember – mindegy volt, hogy van-e lakása vagy nincs.

– *Volt valami kiemelkedő esemény, valami új a tavalyhoz képest?*

– Igen, idén meghirdettük a ruhagyűjtési akciónkat, melynek keretein belül meleg holmikat

kértünk a szegediektől. Sokan több doboznyi ruhával érkeztek a helyszínre. Volt, aki bundát és bőrcizmát adott, volt, aki pedig takarókat, kabátokat. Nagyon sok jólelkű ember él Szegeden, ezúton is köszönjük nekik a támogatást! Emellett fontos még megemlítenem, hogy pénzadományt is gyűjtöttünk. Közel 50 ezer forint jött össze az éjszaka folyamán. Sokan nem tudtak adni, ezért pénzzel támogatták a rászorulókat. Az összeget a hajléktalanok megsegítésére költjük. Nagy igény van például hálózásokra – főleg télen –, már néhányat vettünk is ebből a pénzből. Most épp azt keressük, hogy hol lehet a legolcsóbban hozzájutni hálózásokhoz, hogy minél több embernek jusson ebből az összegből.

– *Hogyan is zajlik egy ilyen virrasztás?*

– A virrasztás este 7-től reggel 6-ig tartott. Szolidálunk azokkal, akiknek nincs hol aludniuk. Mi is kint töltjük az éjszakát velük, teázunk és zsíros kenyeret eszünk, közben pedig beszélgetünk. Erről szól. Szeretnénk felhívni az emberek figyelmét arra, hogy a hajléktalanság igenis komoly probléma, mely az egész társadalmat érinti. A falakat csak akkor rombolhatjuk le, ha hajlandók vagyunk elismerni, hogy ezeknek az embereknek szükségük van a segítségünkre. Néha pedig, ha nem tudunk mást adni, egy-egy szó vagy egy mosoly is so-

kat jelent. Többet, mint gondolnánk. A paravánokon kiállított rajzokkal, festményekkel – amelyeket hajléktalan művészek készítettek – azt szeretnénk volna megmutatni, hogy milyen értékes és szép dolgokat tudnak alkotni – és hogy ők maguk is értékes emberek. Este 10-ig tartott a műsor, zenéltek, szavaltak hajléktalanok és hajlékkal rendelkező egyetemisták is.

Ezután már tényleg virrasztás volt – ahogy a nevében is áll: virrasztás a hajléktalanokkal a hajléktalanokért.

– *Mivel foglalkoztok, ha nem jótékonyági programokat szerveztek?*

– A csoport nagy része a Szegedi Tudományegyetem hallgatója, akik a hétköznapi tanulással és más szokásos tevékenységgel töltik. Nagyon változatos dolgokat csinálunk szabadidőnkben, de a karitatív tevékenység szeretete mindannyiunkban közös. Kedd esténként teát és zsíros kenyeret osztunk a hajléktalanoknak és a rászorulóknak a városban. Ezt hívjuk Teajaratnak. Legközelebb december 19-én tevékenykedünk a Dóm téren, amikor is karácsonyi vacsorára hívjuk meg a rászorulókat. Ez szinte hagyománnyá vált az elmúlt évek alatt. A csoportunk tagjai napközben babgulyást és aranyguluskát főznek, amit este a Dómnál osztanak szét.

KI

Barát Ferenc, a Szeged Beton kapusa

Az egyetemre jelentkezéskor a jog és a közgazdászat között vacillált, végül nem a jog mellett döntött, amit a mai napig nem bánt meg. 2000-ben kezdett a Gazdaságtudományi Kar közgazdász szakán. Az első két évben mindent megtett, hogy eleget tegyen a sport és az iskola követelményeinek, de ez túl soknak bizonyult. A harmadik évben már csak az általa fontosnak vélt órákat látogatta. Az utolsó három félévet már egyéni tanulmányi renddel fejezte be.

A számvittel gondjai akadtak és emiatt csúszott egy évet, majd a vége felé egyéb okok miatt nem megfelelően készült, így nagyon feltorlódtak a vizsgái, végül az államvizsgára besokallt és megbukott, amit a mai napig nagyon szégyell, de ha minden jól alakul, akkor 2007 februárjában újra megpróbálja és reméljük, sikeres államvizsgát fog tenni. Eddig az angol felsőfokú nyelvvizsgára készült, és sikerült is letennie, de lassan elkezdi készülni az egyetem utolsó vizsgájára.

Közvetlen személyiségének köszönhetően a tanárokkal jó kapcsolatban volt, csak a tantárgyakkal voltak gondjai. A már említett számvitel mellett több olyan tárgy

is volt, ami nem érdekelte, de utálni egyiket sem utálta, csak azok tanulása sokkal nagyobb gondot okozott. De túl sok gond azokkal sem lehetett, hiszen már csak az államvizsga van hátra, tehát a tárgyak le vannak tudva. Szakdolgozatának címe A sport és a sportszponzoráció kapcsolata, melynél Kecse-Nagy

Sándor volt a konzulense, és Sallai Miklósnál ötösré védte meg.

Általában közepes vagy egy kicsit gyengébb tanuló volt. Ez az aktív sportolásnak is betudható, hiszen a sulit mellett naponta kétszer edzésre járt, a hétvégéken pedig a meccsek vették el az idejét a tanulásától. A sport és a sulit mellett szórakozásra is maradt ideje, az első években gyakran – „mindenkor és mindenhol” –, de az elmúlt két-három évben már csak hétvégén, és akkor is elég ritkán járt el bulizni.

Szegedet imádja. Szegedhez hűen az itteni férfi vízilabdacsapat kapusa. 1999-ben mutatkozott be a felnőtt csapatban, azóta a helyi pólósok oszlopos tagjává vált. Sapkájának száma az 1-es. Kíváncsi, hogy számának az ötszörösét írják be neki februárban a diplomájába!

Rácz Bea
fotó: internet

A munka meghozza gyümölcsét!

Ha az ösztöndíjad kiegészítéséhez szeretnél dolgozni, keresd irodánkat!

Szeged vezető diákvállalkozása kínál munkalehetőséget rugalmas időbeosztással, iskola mellett is.

Meló Depó

Aktuális munkáinkat folyamatosan nyomonkövetheted weboldalunkon www.melo-depo.hu

Pl.: Adatrögzítés, borítékolás, fizikai munkák, terjesztések, irodai adminisztratív tevékenységek, szaktudást igénylő valamint betanított könnyű- és nehéz fizikai munkák stb.

Meló Depó 2000 Diákmunka Szervező Iskolai Szövetkezet
Szeged, Vitéz u. 20. | Tel.: 62/420-433, 540-290
www.melo-depo.hu | E-mail: melodepo@melo-depo.hu
Nyitva: hétfőtől péntekig 10-17 óráig

Tehetségek, SZTEhetségek

Ismét a JATE Klubban volt a 2006-os SZTEhetségkutató. November 20-22. között több művészeti kategóriában is megmérettethették magukat egyetemünk hallgatói. A fesztiválról a program szervezőjét, Torma Bélát kérdeztem.

– A SZTEhetségkutatót te keltetted életre. Hogyan és kikkel hoztad létre?

– 2000 szeptemberében jöttem gólyaként Szegedre, amikor is a gólyatáborban zenészeket kutattam és találtam, akikkel elkezdtünk együttest alapítani. Egy évig próbálkoztunk valahogy „kitörni”, fellépéseket szervezni magunknak, de nehezen ment. 2001 novemberében Tomkó Viktor barátom kitalálta: mi lenne, ha csinálnánk egy fesztivált? Engem kért meg a technikai, zenekari oldal szervezésére. Kibéreltük az Old Timer Music Klub-ot, béreltünk hangosítást és meghívtunk 7 zenekart zenélni. Természetesen mindezt saját zsebből, szépen kétfelé osztva a költségeket, így összesen 40 ezer forintot fektettünk bele. De hát mire nem jó a diákhitel? Fellépett több olyan zenekar is, akikről a későbbiekben is hallhatunk, mint az akkori Quo Vadis, akik most Just néven működnek, a Piroska, a NIU stb., de az igazán nagy szenzáció az volt, hogy az Anathema gitáros, Vincent Cavanagh a JATE Klubos koncertje után a rendezvényünkre jött mulatni és igen mulatságos volt nézni, ahogy egy világhírű gitáros/énekes a Hitchhikers zenekar által játszott Break on through-ra tumbol az első sorban.

Következő évben (2002) már tehetségkutató néven szerveztem meg szintén az Old Timerben, de akkor már ezeket a költségeket egyedül kellett vállalnom, ugyanis szervezőtársamnak más elfoglaltságai akadtak. Akkor még arra nem volt pénzem, hogy nyereményeket osztogassak, de okleveleket csináltam és a fellépő 15 zenekar a verseny végén egy nagy „kerekasztalnál” beszélgetett az amatőr zenekarok jövőjéről, aminek a következménye számtalan közös fellépés lett. 2003-ban Hertlik Balázs, az akkori EHÖK Rendezvényszervező Bizottság elnöke azzal az ötlettel állt elő, hogy csináljunk tehetségkutató fesztivált közösen, és ő állja az anyagi kiadásokat. Ekkor lett a fő szponzor az EHÖK, akik biztosítottak a nyereményekre is a pénzt. 2004-ben már a JATE Klubban került megrendezésre a verseny. Ekkor kértem meg Czíkora Levente barátomat, hogy dobjon össze egy plakátot, aki ezt szívesen vállalta, sőt kitalált egy vicces, prakti-

kus nevet: SZTEhetségkutató. Ahogy egyre nagyobb híre lett, egyre több zenekar jelentkezett, egyre több támogatóra találtunk. Így lett 2005-re három napos fesztivál, idén pedig már értékesebb ajándékokat is át tudunk adni, mint stúdióalbum készítése, ami egy nagyon nagy lökés a karrier felé. Másrészt kitörési lehetőségeket is tudunk nyújtani budapesti fellépési lehetőségek formájában.

– Mitől különbözött az idei a többiétől?

– Az idei fesztivál az előző háromhoz képest annyiban változott, hogy míg az utóbbi 3 év-

ben nagyjából ugyanazok az együttesek, zenészek jelentkeztek, idén szinte teljesen friss volt a mezőny. Mint megtudtam, szokatlanul sok banda oszlott fel, alakult át az utóbbi egy évben és a legtöbb új zenekarnak még nem volt kész anyaga, amivel megmérethette volna magát. Azt gondolom, hogy ennek a következménye az is, hogy idén nem voltak kiemelkedő zenekarok sem pozitív, sem negatív irányban. Az egész mezőnyben 3 olyan együttes volt, akik úgy mond „stúdió-készek”, ők lettek az első két helyezett, és a különdíjas csapat, akik elkészíthetik első profi stúdióalbumukat. Megjegyzem, ez volt talán az egyik legértékesebb díjunk, ugyanis ez minimum 100-150 óra stúdióidőt jelent, ami közel félmillió forint. A díjaink nagy része olyan jellegű, ami a zenekarok jövőjét egyengeti. A különdíjak mind budapesti fellépések ismert zenekarokkal (pl. Belmondo), vagy a Negative Art különdíj, ami egy (még nem fixált) külföldi zenekarral közös koncert (ilyen volt már például az Anathema). Szegedi ismert zenekarok (Paul Simon tribute band, Gőzerő) is felkaroltak amatőröket, ami kisebb ugrás, de jelentős.

Ezen kívül előszeretettel hívják a szegedi rendezvényszervezők a SZTEhetséges zenekarokat olyan rendezvényekre, ahol amatőr zenekarok játszanak.

– Voltak új kategóriák is?

– Új kategória a Meteor. Újdonság, hogy a tűzszonglőrök is megmérettettek. A zsűrik (Tűzmadarak) szerint még nem volt erre példa az országban, ezért mindenképpen számíthatunk a jövőben is országos támogatásra!

– Hogyan értékeled a 2006-os SZTEhetségkutatót?

– Én meg vagyok elégedve. Visszatekintve jól sikerült a szervezés, a nyertes zenekarok, zsonglőrök, fotósok és költők elégedetten távozhattak, ugyanis értékes ajándékokat kaptak. A zsűri tagjai jól érezték magukat és nagyon felelősségteljesen végezték a dolgukat. Meglepően sokan érdeklődtek az amatőr tehetségek iránt, így ez is egy pozitívuma a fesztiválnak. Mivel volt közönség, akik jól érezték magukat, az mindenképp hatott a zenekarokra, szervezőkre, zsűrire is, tehát nagyon jó hangulat alakult ki minden nap. Remélem, jövőre is sor kerül egy újabb fejezetre, ahol az ideai visszhangoknak köszönhetően még értékesebb ajándékokat tudunk adni.

KI

Fotók: Sebestyén Attila

Legjobb zenekar:

- I. hely: Kiabátor
- II. hely: Farcry
- III. hely: Az utolsó tündérmese

Legjobb zenész:

- Legjobb gitáros:** Kis Tamás (Farcry)
Legjobb basszusgitáros: Lázár Tibor (Kiabátor)
Legjobb dobos: Hegyi Olivér (Kiabátor)

Zsűri:

- Czutor Zoltán** (ex-Nyers, Belmondo)
Kecskeméti Sándor (ex-Suncity, Paul Simon tribute band)
Szurdai Zsolt (Gőzerő, Rock Klub)
Torma Béla
Varga „ZERO” Balázs (Negative Art)

Meteor:

- Egyéni I. hely: **Weszelovszky Anna**
 Csapatverseny I. hely: **GoAgni**
 Zsűri: **Tűzmadarak egyesület**

Vers:

- I. hely: **Weiner Tibor**
  - II. hely: **Krékits Kata**
  - III. hely: **Tordai Gábor**
- Zsűri:
 Dr. Olasz Sándor
 Dr. Odorics Ferenc
 Molnár Ákos

Fotó:

- I. hely: **Ivanov Jonatán**
  - II. hely: **Szűr Zsófia**
  - III. hely: **Horváth Dóra**
- +különdíj: **Balogh Tamás**
 Zsűri:
Kormány Tibor
Szögi Lackó
Tóth Attila

Amikor a villamos oldala is púposodik

November 21. A várva-várt Jeges est. Előre tudtam, imádni fogom ezt a napot, és minden a lehető legjobban fog elsülni, enyém a pálya. Én mint kis elsőéves, mosolyogva galoppoltam a 4-es villamos megállójába, miközben azon járt az agyam, hogy milyen jó is lesz a barátokkal lenni, forralt bort szűr-csölgetni, meg persze gúnyosan röhögni a másik taknyolásán. Látom, a villamos jön, illetve vánszorog, nyöszörög, mintha valami túlterheltséget vizsgálna rajta a Közlekedésügyi Felügyelet. Jelentem: kiállta a próbát. Hirtelen a naiv kis mosoly is lefagyott az arcáról, s szembesülnöm kellett a ténnyel, hogy a mai nap a tűrőképességem próbája is egyben. 20 perc múlva befut a második, de ugyancsak a vágy villamosa marad ez is, de legalább bebizonyította, hogy sok jó ember kis helyen is elfér. (Eddig ezen a szőlőn csak nevettem, ma már komolyan veszem.)

Eldöntöttem, a harmadik villamosra ha török, ha szakad, felpréselem magam még akkor is, ha egészen a végállomásig sem tudok levegőt venni, hiszen egy ilyen „buli”-ből nem szabad kimaradnom. Kipróbáltam tehát, milyen is, mikor a tömeg tartja össze a villamost. Nos... szorító. Végre megérkeztem, ott vagyok, szabad a pálya! Ekkor még nem is gondoltam, hogy akik lemaradtak a „hónap próbájáról”, milyen szerencsések.

Úgy látszik, ezt eltévesztettem – állapítottam meg –, itt inkább valami fizikai kísérlet folyik élő embereken. Valószínűleg azt tesztelhetik, hány hülye fér be egy folyosóra, egy időben nagy kabátban, beszívott levegővel. Kifújni nem mertem, mert aztán meg nem lesz mit beszívni.

Győzelem! Már látom a korszolypályát! Szuper! Lehet korizni körbe-körbe, már ha kaptam volna. Elhasalni nem lehetett, de aki mégis megpróbálta, az magára vethetett. Na, önjelölt jégtáncosok, ez nem a ti estétek!

Ezer szerencse, hogy a forralt bort is hűtve adták, s mivel hetedik érzékem azt súgta, hogy jól fel kell öltöznöm, így fájni az istennek sem tudtam. Lényegében két választásunk volt: vagy kipróbáljuk a centrifugális erő hatását élő alanyként, vagy pedig a lelátón felmérjük a kabátunk hőmegtartó képességét. (Én az utóbbinál maradtam.) Így hát bámulva néztük a végeláthatatlan köröket, miközben egy-egy eliskló alakban felfedezni véltem barátom arcát.

Imádom a korszolypályát, főleg így, hogy élve megúsztam ezt a kalandot, s a „zápor”-ban pedig forralt bort kortyolgatva végre levegőhöz is jutottam. Várom a következő Jeges estet, mert körözni elméletben már tudok...

Sz. Szandi
Képek: PartyPonty

Jugyu - TTK Fürdőparty

2006. november 28-án rendezték meg az Anna Fürdőben a Jugyu – TTK Fürdőpartyt. Este fél kilenc körül a fürdőzni vágyók többsége már a bejáratnál gyülekezve várta, hogy egy jó hangulatú csülökázatásban legyen része. Az öltözőfülkék megrohmozása után mindenki a számára legmegfelelőbb hőmérsékletű medencéhez igyekezett, sokan lazulós mártózába kezdtek. Jőmagam már annyi-

ra ki voltam éhezve egy kellemes kis melegvízes brügizésre, hogy egyből a legmelegebb medence felé vettem az irányt, a hideg vízbe pedig egész este még a kislábujjam hegyét sem mártottam bele. A filinges, zenés fürdőzés mellett a szervezők gondoskodtak még olyan kedvfokozó meglepetésekről, mint a fotókinyomatás, a belépőjegy sarkán a fürdőben felhasználható italbón, ajándékutalvány egy szegedi sportüzletbe, valamint ingyen masszáz, amiről persze sokan – többek között én is – lekéstünk. Mindig is azt hittem magamról, hogy szeretek szaunázni, de a kabinban mindössze öt percet voltam képes eltölteni, utána nagyjából úgy éreztem magam, mint Jancsi és Juliska kemencébe tett banyája, szóval úgy döntöttem, inkább maradok a H₂O nyújtotta örömnöknél. Barátnőmmel egyetértésben a partyról már csak néhány Herkules-testű olaszos szolgálfiú pálmafaleveles legyezgetése hiányzott, de végül úgy döntöttünk, hogy ezt az apró hiányosságot megbocsátjuk a szervezőknek.

Kovács Katalin
fotók: Garamvölgyi Gergely

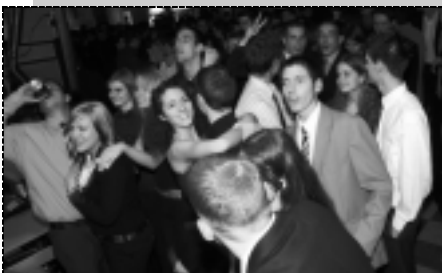

SZTE Gólyabál 2006

Az idei év bál szezonjába érkezünk. Az emberek ilyenkor más dimenzióba lépnek. Az élet új ruhát ölt. Alkalmunk nyílik az éves fáradalmakat elfeledni és mesébe illő öltözékben pompázni. Évente több ezer hallgató kezd meg tanulmányait szeptemberben az egyetemeken, főiskolákon. A gimnázium szárnyai alól kikerülve nehéz dolguk akad. Az egyetemi élet – mint tudjuk – nem könnyű, főleg a vizsgaidőszakhoz közeledve. A lazulni vágyók ilyenkor csipegethetnek a gazdag programokból. Ebben az évben is megrendezték az egyetemi gólyabált. Nagy létszámú fiatal bulizta át az éjszakát november 24-én a Piarista Gimnáziumban.

Ki-ki igénye szerint három program közül választhatott. A kisteremben Dj Alma szolgáltatta a talpalávalót, az aulában „megasztárok” villanhatták meg tehetségüket egy karaoke show keretében, s végül, de nem utolsó sorban a nagyteremben a Hooligans, majd Hevesi Imre és zenekara vendégszerepelt. A Hooligans nagyon népszerű volt, ugyanis az ő fellépésük alatt emberek sokasága lepte el a termet, de a koncert után szinte rögtön feloszlott a tömeg. A szavazni vágyók voksolhattak egy-egy szépség mellett, s a legszebbek értékes ajándékokat vihettek haza. Mint már sokszor az életben, most sem volt túl reális az eredmény, hiszen kishercegnők is sétálgattak a teremben, de valahogy mindig a szebb lá-

nyoknak van kevesebb önbizalmuk a megmérettetéshez. Mi sem fűszerezhetné jobban a hangulatot, minthogy a jelenlevők átadták magukat Fortuna kegyeinek és értékes nyereményeket nyertek. Idén a 60. Jogászbál is ezen a napon volt, ami szerintem nem volt túl jó ötlet (gondolom, véletlen egybeesés, nem direkt szervezték rá), hiszen nagyon sok jogász szokott elmenni az egyetemi gólyabálba, így most nagy fejtörést okozott nekik a helyes válasz kiötlése. Úgy tudom, néhányan a két helyszín között ingáztak. De hát az nem lehet helyes megoldás a helyzetre! Vagy igen? Igaz, a csokiszökőkút és Détár Enikő művésznő fellépése sokak fantáziáját beindította... Na de aki az egyetemi gólyabál vendége volt, az azt gondolhatja, hogy enélkül a buli nélkül „fél-ember” maradt volna.

Komáromi Nóra
Képek: PartyPony

Sportreferensből HÖK-elnök

Novemberben megválasztották az új Egészségtudományi és Szociális Képzési Főiskolai Kar HÖK testületét. A 9 főből 2 jelölt (Csetreki Rita és Bogdán Péter) is beadta pályázatát az elnöki posztra. Az EHÖK végül Bogdán Péter pályázatát fogadta el...

– A HÖK előző ciklusában sportreferensi posztot töltöttél be. Milyen érzés referensből elnökké avaszkodni?

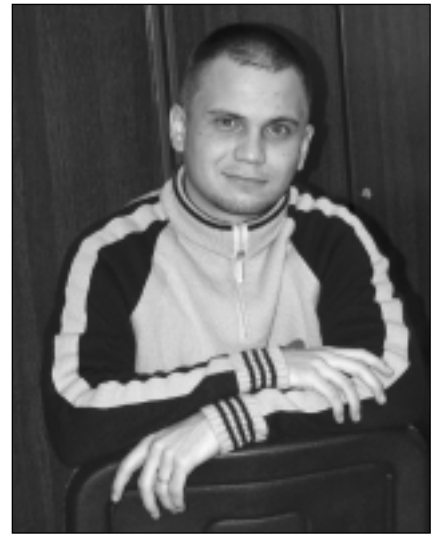
– Igen, az előző ciklusban sportreferens, Kari Tanácsstag, Kari Diákjóléti Bizottsági tag voltam. Az volt az első évem a HÖK-ben. Szerintem mindennek van egy folyamata és nekem itt kezdődött. Meg kellett ismerkedni a feladatokkal, ami szerintem pozitívan sikerült. Elnökké avaszkodni jó érzés, de nem minden. Hiszen az elnök „csak” egy személy, munkássága a vele együtt dolgozóktól is nagyban függ. Ha a HÖK sikeres, az nem csak az elnök érdeme, hanem a vele együtt dolgozók és őt segítők érdeme is. Jó elnöknek lenni, de a legjobb, hogy egy ilyen jó társasággal dolgozhatsz együtt.

– Hogy zajlott a választás?

– A választások a tavalyihoz képest egyszerűen zajlottak. A választásokon 11 fő indult, melyből 9 fő került be a Hallgatói Önkormányzatba. A következő személyek kerültek be a HÖK-be: Bánov Judit, Csetreki Rita, Gecse Boglárka, Jana Róbert, Kiss Tünde, Marton Adrienn, Oláh Zsuzsa, Pataki Zsuzsa és jómagam. Remélem: sikeresek, hatékonyak leszünk.

– Milyen célokat tűztél ki magad elé HÖK-elnökként?

– Mindenekelőtt az első és szerintem a legfontosabb cél, hogy a csapat jól működjön és hogy a hallgatóknak elérhetővé tegyük a HÖK-öt. Mi értük vagyunk, és az ő érdekeiket képviseljük a kar vezetése felé. Szeretném, szeretném egy sikeres HÖK-öt kialakítani.

– Milyen kari és egyetemi feladatokat látsz fontosnak a kari HÖK szempontjából?

Szeretnénk megfelelni, eleget tenni a kar vezetése és a kari hallgatók elvárásainak. Az egyetemi vezetésben képviselni fogjuk a kar érdekeit, a ránk ruházott feladatokat jól el fogjuk végezni, ezzel segítjük, könnyebbé tesszük mindenki munkáját. A bizalmat megszerezni könnyebb, mint megtartani. Ezért is fontos, hogy a feladatunkat a tőlünk telhető legjobb tudással végezzük. Fontos a karunk hírnevének öregbítése, pozitív képének megtartása.

– Milyen együttműködést gondolsz az EFK HÖK és a többi kari HÖK között?

– Mindenféléképpen pozitív együttműködést tudok elképzelni. Nekünk, HÖK-ösöknek az a feladatunk, hogy más kar hallgatóival megismertessük a saját karunk hallgatóit. Ezt közös szórakozási lehetőségek és jeges estek révén próbáljuk megvalósítani.

Rács Bea
Fotó: Garamvölgyi Gergely

Party Pony Birthday Night

Idén ünnepelte első szülinapját az egyetem buliarcait megörökítő PartyPony a JATE-ban. Bárki bárhová megy, biztos lehet benne, hogy a PartyPony fotósával szembetalálkozik. Jó dolog is ez, legalább lesz pár fénykép az egyetemi életünkből, amit majd büszkén mutogathatunk unokáinknak. Habár a mostani bulin is készültek pikáns képek, amiket később nem szívesen mutogatnánk.

Mindenki ízlése szerint válogathatott a nem mindennapi programok közül. A kisteremben Only Girls Partyt tartottak, ahová szigorúan csak csajok léphettek be hajnal 1 óráig. A Csajbuliba betérők merészebbik csapatának chip and dale fiúkkal kedveskedtek a szervezők. Az olvadozás a show végén elmaradt, hiszen a fiúk a megszokott utolsó ruhada-

rabtól (tanga) eltérően most boxert viseltek. És hogy a fiúknak is jusson valami látnivaló, a Nagyteremben a szentesi NRG Tánciskola csinos lányai adtak elő egy táncprodukciót. Aki kiszáradt az ünneplés közepette, az Bacardi-val és minden jóval csillapíthatta szomját és ihatott a Ponyok egészségére. Az éjszakát az egész este tartó tombolahúzás tette izgalmasá. A szerencsejáték kedvelői a pókerasztalon tehetek meg tétjeiket, és még több ajándékot zsebelhettek be.

Sokfajta nyereményt sorsoltak ki, az italjegytől az ajándékosomagokon át egy fényképezőgépig. Nagyon sok dolog vár még gazdára, a nyertes belépőjegyek utolsó 3 számjegyét a PartyPony oldalán találjátok meg. A Ponyoknak sok képen gazdag évet kívánunk!

Komáromi Nóra
Képek: PartyPony

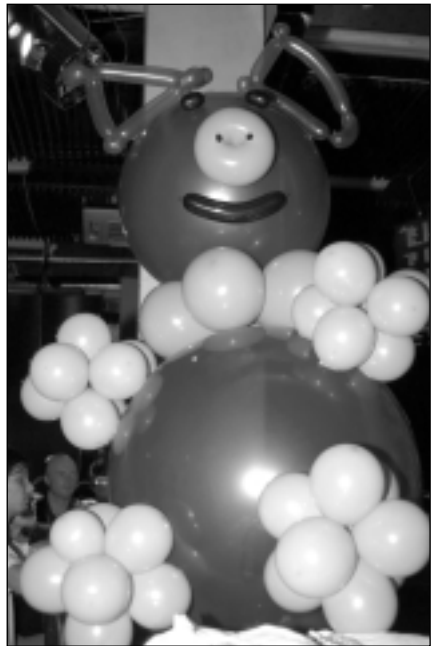
10 éves a Hökkentő

Születésnap „Rettegj, malac, megtömlék” party

November 14-én ünnepeltük a Hökkentő 10. születésnapját a SZOTE Klubban, ami elég hamar megtelt az érdeklődőkkel. Mivel az első „jó néhány” látogató hökkentős „Rettegj malac, megtömlék” pólót kapott ajándékba, a teletömött klub „kis híján” egységes fehér színben pompázott. A bulira természetesen hivatalos volt a lap lufi-komplexumba öltözött kabalája

is, a rettegett malac, akinek a „teste” pezsgőkuponokat rejtett, amit a legszerencsésebb malacgyilkolók válthattak be. A hangulatot a Süti Club Band, majd Döme (szájdobos), azután ismét a Süti Club Band korbácsolta, a bulit végül Dj Patkós zárta. Reméljük, mindenki jól érezte magát és legközelebb is velünk tart!

Arany Sándor

Vigyázat, dől a dominó!

November egyik péntekén egy bizonyos tv csatornán a Domino Day napon egy szegedi hallgató is felbukkant az építők között. Karl Ildikó lelkesen állítgatta a dominókat, mi pedig igazán büszkék lehetünk rá, mivel neki is köszönhető, hogy sikerült a világrekord. Ildit hollandiai kiruccanásáról és élményeiről faggattam.

– *Hogyan jött az ötlet, hogy dominót pakoljass?*

– Már tavaly és tavalyelőtt is ki akartam menni, csak nem jött össze. Mindig is érdekelt, hogy milyen lehet a háttere egy ilyen rekordnak. Idén megpróbáltam és sikerült.

– *Hogyan történt a válogatás?*

– Bécsben vetünk részt egy kasszingon, ahol először egy angol tesztet kellett kitöltenünk, ez igen kemény volt. Akinek ez sikerült, bejutott a második körbe, ahol dominókat kellett pakolgatni. Itt azt figyelték meg, hogy milyen a testtartásod, hogyan ülsz és mennyire vagy elszánt.

– *Miből állt egy napotok? Milyen volt Mr. Dominóval dolgozni?*

– Egy kis faluban laktunk, innen vittek minket fél kilencre az építkezési helyre. Dél körül volt ebédszünetünk, majd hatig ismét építettünk. Persze voltak délelőtt és délután is 15 perces szüneteink. Mr. Domino pedig minden reggel tartott nekünk egy rövid lelkesítő beszédet. Fantasztikus ember, de egyben elvete-

mült is, mikor a dominókról van szó. Mindvégig lelkesített minket, de tudott kemény főnök is lenni.

– *Hogyan történt maga az építés?*

– Egy speciális overált kaptunk, amit inkább hasonlítanak egy kukásruhához. Ebben kellett építenünk. Viszont nagyon óvatosan kellett mozognunk, nehogy a már felépített dominókat ledöntsük. Az első hat hétben nagyon szigorú biztonsági intézkedések voltak, de az utolsó hétben még kutyás őrizetet is kaptunk. Azzal viccelődöttünk, hogy már most sztárok vagyunk.

– *Mi a helyzet a döntésekkel?*

– Nem az volt a gond, hogy ha valaki döntött, mert azt visszaépítettük, hanem ha láttad valakin, hogy nem érdeklő az egész. Nem olyan elszántan áll a dolgokhoz, mint te. Ez pedig nagyobb károkat tud okozni.

– *Hogyan tudtatok kikapcsolódni?*

– Volt egy bizonyos Red-team, akik csak azért voltak, hogy mi jól érezzük magunkat. Különböző programokat szerveztek nekünk: elvittek minket lovagolni, gokartozni, teniszezni, hétvégen a tengerpartra. A legjobban az tetszett, amikor régi holland fajtáékokkal szerveztek nekünk vetélkedőt.

– *Tudtatok bulizni vagy szigorú megkötések voltak?*

– Bulizhattunk, de mértékkel. Annyi kikötés volt, hogy másnap mindig ott kellett lenni az

építkezésen. De a bulik általában egy laza sörözésben merültek ki. Mi, magyarok azért megmutattuk, hogyan kell mulatozni. Egy magyar lánynál voltak a bulik, azt a házszámot mindenki tudta. A jó magyar pálinkát is bemutatottuk.

– *Mi alapján döntötték el, hogy ki mit épít?*

– Egész idő alatt próbáltunk rájönni, hogy mi alapján osztanak be minket, de nem sikerült. Az természetes volt, hogy a régi építők, akik már több éve pakolnak, a nehéz helyekre kerültek. Volt, aki adminisztratív munkákat végzett, volt, aki egész nap pakolt.

Volt egyszer, hogy nekem is kis autót kellett felcímkézni, ami nem igazán tetszett. Amikor ott vagy és nem építhetsz, az nagyon rossz.

– *Mi pluszt kaptál még az élményen kívül?*

– Eddig az embekekhez nem igazán

volt türelmem, de két hónap alatt és kilencven ember között rájössz, mi a kompromisszum és a kitarítás.

– *Mi hiányzott itthonról?*

– A kaja. Egy jó nagy adag kolbász sonkával.

– *Legközelebb ismét láthatunk?*

– Természetesen megint megpróbálom.

Dinzer
fotó: internet

Bolgár mikulás ünnepség

A Szegei Tudományegyetem bolgár szakos diákjai ünnepséget szerveztek Szent Miklós alkalmából, december hetedikén a Nemzetiségek Házában. Mondanom se kell, bár a terem nem túl nagy, azért egy szék sem maradt üresen. A szláv tanszék színe-java ott volt. A diákok bolgár és magyar nyelven olvastak fel Szent Miklósról szóló legendákat, mint például a következő. Élt egyszer egy nemes ember, akinek volt három lánya. Annnyira szegények voltak, hogy a lányok azon gondolkodtak, rabszolgának mennek. Ám mikor erről beszélgettek, az ablakuk alatt épp elhaladt Miklós püspök, és meghallotta az alkut. Visszasietett a templomba, és egy marék aranyat kötött keszkenőbe. Ezt bedobta a szegény ember ablakán. A lányok azt hitték, csoda történt. Egy év múlva ugyanezen a napon egy újabb keszkenő aranyat dobott be. A harmadik évben azonban zárva találta az ablakot, és a kéményen dobta be az aranyat. Ebben a zsákban volt egy olyan darab arany, melyet Miklós püspöknek ajándékozott egy helyi aranykereskedő, így derült rá fény, hogy a jötevő, akit sokáig Tél-Apónak neveztek, maga Miklós püspök. Ilyen és ehhez hasonló történeteket hallottunk a diákoktól. Majd a műsor fénypontja az ének volt, melyet két fiatal tanuló költött.

Mivel a hangulat már nagyon ünnepi volt, és bennem is karácsonyi élmények kavarg-

tak, nem bírtam a kíváncsisággal, beszélgettem Marija Zsereva-val, a bolgár lektornővel az ottani ünnepekről.

Zs.: Szent Miklós napja a tengerészek ünnepéhez kötődik. Ezen a napon csak halat eszünk. Nálunk a csizmát nem ezen a napon rakják ki a gyerekek, hanem december 24-én este, és nem csak csizmát, harisnyát is. Ezért mi nem Mikulásnak, hanem Karácsony Bácsinak nevezjük. Mint említettém, hatodikán csak halat eszünk. Pontyot sütünk, hagymával, dióval, zöldségzölddel, tésztaburokba göngyölvé. Ez az úgynevezett áldozati étel Szent Miklós-nak, hogy továbbra is védelmezzon minket. Ez a nap Burgasz város napja is. Itt különösen jellemző, mert sok a tengerész, és ugye Szent Miklós a tengerészek védőszentje. Sőt a Fekete-tenger is onnan kapta a nevét, hogy egy hatalmas viharban sok tengerész odaveszett, és az asszonyaik feketébe öltöztek.

– *Ünnep ünnepet követ, Bulgáriában készülnek-e már a karácsonyra?*

Zs.: Ugyanúgy, mint a keresztény szokásban, 24-25-26-án ünnepeljük. Az első nap a böjt. Ilyenkor lehet a jövőről jóslni. A család férfitagja vág egy darab fát, és bedobja a tűzbe. Ahogy ez a fa elég, megjövendölik a jövőt. Mára ez a szokás kihalt. Most almából, dióból

jóslunk. Kettétörjük a diót, és attól függ, milyen a belseje: keserű, apró stb...

Azt illik megemlíteni, hogy ezen az estén vagy hét, vagy tizenegy különböző ételkülönlegesség kerül az asztalra. Természetesen semmi hús. Bab, töltött paprika rizzsel, sült tökök rétes, aszalt gyümölcskompót, savanyúság. Sütünk egy nagy pogácsát, melyet a legidősebb férfitag szel fel. 25-én van a disznóölés, ilyenkor az egész falu disznót öl. Azután egész nap csak disznóhúst eszünk. A pogácsába pénzt sütünk, persze nem mindegyikbe, majd megkínáljuk vele a többieket; akinek a pogácsájában pénz van, az szerencés lesz a következő évben. De sütünk banyicát is sok dióval. Van olyan pogácsa is, melybe somfaág rügyeket gyúrunk. Ezekből is lehet jóslni. Akinek a pogácsájában például egy rügy van, az szerelmes lesz. 27-e Szent István napja, ezen a napon mindenki vendégségbe megy.

Persze szívesen beszélgettem volna még a lektornővel, de nem akartam egész estére lefoglalni, így hagytam, hogy a többi tanárral is szót válthasson. Végezetül átadnám az üzenetét: kellemes ünnepeket kívánok minden Hökkentő olvasónak!

Börcsök Rencsy
Fotó: Garamvölgyi Gergely

Világjáró magyarok VII.

Fekete-Afrika magyar fényei:
P. Czímermann István S.J. (1849–1894)

A „Betűk Atyja”

Czímermann István 1849-ben a szomolnokhutai ércolvasztó telep egyik munkáslakásában született, amikor Magyarország felett már javában tornyosodtak a történelem viharfelhői. A szegény családban felnövő gyermek a gondviselés segítségével és később szorgalmának köszönhetően a tudományak és a lelkek szolgálatának szentelte életét: Rómában végzett egyetemi évei után belép a jezsuita rendbe. Kalocsán éppen abban az intézetben kezd meg működését, ahol néhány évtizeddel korábban Magyar László nagy Afrika-kutató tanult. Czímermann 1885-ben kapta a megbízatását, a portugál gyarmaton található Zambézi-misszió vezetését (Mozambik). Alighogy megérkezett a misszióba, megtámadta a Zambézi-láz, amit csodával határos módon élt túl. Már a felépülés időszakában elkezdte tanulni a bennszülöttek nyelvét (*nyungve*), amit rövid időn belül a tökéletességig fejlesztett. Sőt, később szótárt és leíró nyelvtankönyvet is szerkesztett. Több fordítást is kiadott ezen a nyelven, amivel megalapította a *nyungve* írásbeliséget. Missziós munkája a rabszolgaságból kiváltott emberek tanításából állt, ami nem csak a törzsi nyelven, hanem portugálul is történt. Majd a Bibliát is kiadták *nyungve* nyelven (ebből egy példány az Országos Széchenyi Könyvtárban is található). Czímermann az ismeretlen szavakat latin vagy portugál szavakkal helyettesítette, de amikor nem talált megfelelő szót ezeken a nyelveken, akkor magyar szavakat használt – így jelent meg néhány magyar jövevényszó a *nyungve* írásbeliségben. A bennszülöttek a „Betűk Atyja” nevet adták a szerzetesnek munkája elismeréseként, aki tanári és tudományos munkássága mellett az

éhínség ellen is küzdött. Később így ír tapasztalatairól egyik rendtársának: „A Zambézi hullámai ezrével sodorják az éhségtől elhullottak testét. E szerencsétlenek, miután semmi élelemhez nem jutnak, füvet, fakérget, mások meg vörös agyagot és iszapot esznek, hogy valamivel megtöltsék hasukat. De ettől még éhesebbek és nagyon szomjasok lesznek. Odavánszorognak a hulláktól mérgezett folyóhoz, és isznak, isznak, míg bele nem buknak... 1886 nyarán számos olyan falu volt a Zambézi mentén, ahol mindenki éhen halt. Nem volt, ki temessen. A vadállatok hurcolták szét a testeket...”. Ezért 1890-ben Magyarországra jött, hogy segíelyeket gyűjtson, illetve magával vigye rendtársát, Menyhárh Lászlót, hogy közösen folytassák a megkezdett nemes munkát. Menyhárh különösen a célirányos mezőgazdasági termelés meghonosításával, éghajlattani kutatásokkal járult hozzá a missziós telep felvirágoztatásához, ami a korábbi évek alatt szinte teljesen tönkrement. A siker oka a két szerzetes összehangolt és áldozatos munkája volt. Czímermann és Menyhárh szervezői munkája által rövid időn belül kézzelfogható változások történtek. Mindez jó példája annak, hogy nagyon fontos az, hogy ki kerül egy program, intézmény, iskola, település, kormány, egyetemi szak stb. élére, milyen szellemben dolgozik ott, milyen kapcsolatokat hoz a rábízott projekt számára, mit szeretne elérni? Ezek ugyanis alapjaiban határozzák meg a projektet!

A Czímermann és társa munkája alatt felvirágozott missziós telepről messze földön elismeréssel beszéltek. Czímermann ekkor elutazott Zumbóba, Fekete-Afrika legbelsőbb területére, ahol az emberek még tragikusabb körülmények között éltek, mint korábbi állomáshelyén. Megkezdte tanítói munkáját és rövid időn belül ott is sikereket ért el, ami egyben vesztét is okozta: a hatalmát féltő helyi törzsfőnök megmérgezte. Munkáját Menyhárh folytatta és egyik levelében a következő szavakkal számolt be eredményeiről: „Nagy ültetvényeink segítségével már most is azon helyzetben vagyunk, hogy igen sok rabszolgát válthatunk ki. Misszióink tekintélye köröskörül, sőt messzebb a Kongó-forrásokig oly mérvet öltött, hogy mondhatnám a portugál, sőt angol kormányokét is felülmúlja... állomásunk teljesen megfelel a rabszolgaelenes mozgalom eszméjének és a szó legteljesebb értelmében a szabadság előharcosai vagyunk a legizott és tönkrevért néptörzsek között...”

Czímermann és társa munkája példaértékű volt, de sajnos ők sem kapták meg azt az elismerést, amit megérdemelték volna érte. Így most, ezekkel a sorokkal tisztelgünk munkájuk előtt.

Molnár Gábor

Forrás: http://hiresmagyar.lap.hu/gabormolnar_1999@yahoo.com

Vélemény

Méltatlan!

A Hökkentő novemberi számában olvashattok interjút Király Leventével, a nemzet frissen megválasztott színészével, aki talán némi meglepetésre vidékiként érdemelte ki 11 társa szerint a Nemzet Színésze megítéltető címet.

Ámde annak átadása méltatlan volt. Nem azért, mert egy Nemzet Színésze sem jelent meg a díjátadón, hiszen volt, akinek fellépése, volt, akinek egészségi állapota ezt nem engedte. A cím szerinti méltatlanság inkább a díj átadásának módjában leledzett. Egy nemzet színészét ugyanis nem a Nemzeti Színház büfije előtt kell felköszönteni és átadni a kitüntetést. Talán megérdemelte volna, hogy az aznap bemutatásra kerülő Csongor és Tünde előtt, de a színpadon, a teljes közönség vastapsának kíséretében vehesse át az elismerést. Negyedóra, körülbelül ennyi lett volna, mint ahogy ennyi is volt a ceremónia – még nem a világ, ennyivel később kezdődik, ennyivel később ér véget az előadás. De ezt nem vállalták be a Nemzetiben.

Persze sejtem, mit mondana erre Király Levente, hogy ez is öríasi megiszteltetés neki, hogy hatalmas gesztust gyakoroltak már eddig is az elmúlt hónapok során. És a dolgot ennyiben is lehetne hagyni, ha nekem nem lenne a lelkem emiatt egy kissé háborgóbb. Mert a megiszteltetés és a gesztus – ha nem akarjuk a témát Ádámtól és Évától, azaz a díj 2000-es létrehozásától boncolgatni – nem a Nemzeti Színház érdeme, hanem azé a 11 színészé, akik az örök színpadokra távozott Zenthe Ferenc helyett Király Leventét választották be tizenkettediknek maguk közé. Innentől kezdve a Nemzetinek csupán önként vállalt kötelezettségei vannak. És szerintem ezen kötelezettségek sorába az is beletartozik, hogy a frissen megválasztott tagot méltó módon köszöntsék, ne az egyébként gyönyörű színház csodaszép büfije előtt, ahova maximum azok térnek be, akik nem a színetben, hanem már az előadás előtt enni vagy inni szeretnének.

A rossz hangosítás és a helyszín színházon belüli eldugottsága, a saját érdeklődésének szinte teljes hiánya (csak két fotóriporter és a TiszaPart Tv volt jelen) ugyanis nem tette lehetővé azt a feltűnést, amit ez a díjátadó megérdemelt volna.

Így a talán megfogalmazott cél is csorbát szenved. Jelesül, hozzuk közelebb a budapesti és vidéki színjátszást egymáshoz, ismertessük meg a fővárosiakkal a vidékieket, döntsük le a különbségeket, és mondjuk ki: a vidéki színházakban is születhetnek nagyszerű egyéniségek, ott is lehet kiváló alkotni. Viszont ha e két külön réteg meg sem ismerheti egymást, mert elrejtik a vidéket a fővárosi közönség elől, valljuk be, semmit nem ér tizenegy még ilyen kiváló színészember szava sem. Mert Király Levente majd 50 év színpad után, november 17-én is megérdemelte volna, hogy felállhasson a világot jelentő deszkákra.

Boros Tamás

Ártalmatlan elmékedések

Túl lehet-e élni a karácsonyt?

Mi is pontosan a karácsony? A kereszténység legfontosabb ünnepe, amikor Jézus Krisztus születésére emlékezünk. Manapság pedig a hagyományos ünnepelés mellett egyre nagyobb teret nyer az ajándékozási dömping, ami sajnos már túlhalad azon a szinten, hogy csupán egy kézzel készített kedvességgel fejezzük ki szeretetünket. Ezen kívül a karácsony egy kész tortúra, az első kakaós tejmasszából készült csokidísz megjelenésétől a kopasz ex-karácsonyfa kukába való gyömöszöléséig.

Ha karácsony, akkor a legfontosabb a család. Ha család, akkor pedig ünnepi ebéd, húsléves, töltött káposzta és temérdek sült hús. Na meg a túlbuzgó nagymama, aki személyes sértséneket veszi, és minimum a következő karácsonyig a szívében viseli, ha a tíztagú familia csupán „csipeget” (értsd úgy: fuldokolva habzsol) a fél hadseregnyi ember számára elegendő menyenyiségű ételből.

Ha karácsony, akkor karácsonyfa. Az ezüstsfenyő az igazi, de a vörös az olcsóbb. Persze végül az utóbbira esik a választás, amin már karácsony másnapján elvéve talán marad pár tűlevél. A fa természetesen mindig vagy túl kicsi, és nem méltó ahhoz a meggyőződéshez, hogy a karácsony csak bazi nagy fával az igazi; vagy túl nagy és nem fér be a nappaliba. De gond egy szál se, hisz végső esetben ott a fűrészl!

Ha karácsonyfa, akkor karácsonyfadísz. De vajon milyen színű legyen a díszítés? Kék gömbök piros gömbökkel, ezüst díszek arany díszekkel, esetleg ilyen is-olyan is? Nagy a dilemma. Végül persze minden élő-élettelen tárgy rákerül a fára, ami a lakásban fellelhető, színtől, anyagtól és rendeltetés-től függetlenül, kezdve a rikító ciklámen színű szőrös golyótól az ezer éves darabokra hullott habcsókfigurán át a duci Cupidót megmintázó kerámiadíszig; elég csupán, hogy bármilyen akasztásra alkalmas pöcök legyen a végén.

Aztán ott a tömérdek szaloncukor, ami az előző évek tapasztalatai alapján szublimáló anyag,

és a zaeszkó felbontásától a fára való felaggatásig minimum megfeleződik. A pontot az i-re pedig a csúcscsúsz felhelyezése teszi fel, ami sohasem áll egyenesen, és attól függően, hogy jobbra vagy balra dől, hosszan tartó ünnepi politikázást indít el a családban. De így legalább megvan az alapzaj, ami a rongyosra hallgatott karácsonyi lemez dallamaival és a konvektorra helyezett Betlehem-mécses illatával keveredve egész hangulatos kis ünnepi miliót teremt a szobában.

Ha karácsony, akkor karácsonyfátűz. Érdekes módon az ilyen jellegű balesetek és a porig égett fák mindig csupán a „véletlen” művei, a ludas végső esetben sem az a tény, hogy fánkat dugig aggatjuk csillag-szórókkal, melyeket persze a legmeghittebb pillanatokban szorgos egymásutánban mind-mind meggyújtjuk. Bennem speciel a nagymamánál a karácsonyfa ágainak végére felesipetetett, műhóval díszített gertyák látványa mindig olyan különös ösztönöket indítanak el, hogy legszívesebben a tűzoltóság számával a telefon mellé kuporodva venném ki a részem a családi idillből.

És végül: ha karácsony, akkor békesség és szeretet. Bár a számunkra fontos embereket épp úgy szeretjük az év többi napján is, mint az ünnepek alkalmával, a fa alatt összegyűlvé

és mégis sokkal könnyebben át tudjuk adni magunkat a szeretet jelenlétének. Talán a mulandóság érzése az, ami ilyenkor ennyire összehozza az embereket, és a karácsony csak egy alibi, hogy szentestén picivel jobban megnyilvánuljon az egymás

iránti kötődésünk. De ha odaégett az összes bejgli, összedőlt a fa, vagy a várt ajándék helyett csupán egy kínai karórát kapunk, karácsonykor mégis az egybegyűlt családot elnézve mindez csak erősíti bennünk azt az érzést, hogy minden a legnagyobb rendben van.

Kovács Katalin

Hogyan támad a Gellért-hegy?

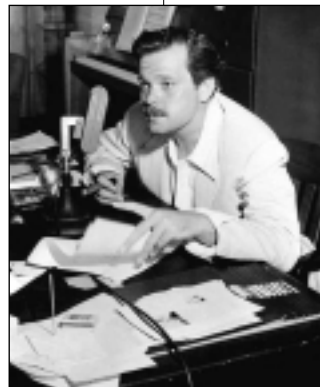
Amerikára soha semmi sem ijesztett úgy rá, mint egy ártatlan rádiójáték 1938-ban Halloween éjszakáján. Pearl Harbor bombázása vagy a WTC tornyainak összeomlása hatalmas megrendülést okozott, de pánikot és tömegpszichózist nem. 1938. október 30-án vasárnap este 8-kor a Mercury Rádiószínház, a CBS rádió népszerű, klasszikus regényeket és nemes ponyvákat feldolgozó adása a Világok harcát tűzte műsorára. Orson Welles, a társulat vezetője olyan hatékonyan és tehetségesen ábrázolta a marslakók támadását, mintha az éppen New York közelében történe: félelmetes hangeffektek kíséretében, élethű helyszíni közvetítésként adta le a vég kezdetét, az emberiség legyőzését.

Tíz perc se telt el az adásból, és már állt a bál, a rádióhallgatók készpénznek vették. „Ez a legborzalmasabb dolog, aminek valaha is tanúja voltam! Egy pillanat! Valaki mászik ki a hengerből. Valaki vagy valami. A fekete lyukból két ragyogó korongot látok kikémleni. Talán szemek? Lehet, hogy egy arc. Ez... ez leírhatatlan: lüktető ajkairól nyál csöpög...” – hangzott a rádiós rémisztő tudósítása. Rádásdul megszólalt minden „illetékes”, a szakértő csillagászok, a trentoni rendőrkapitány, a Nemzeti Gárda parancsnoka, a belügyminiszter, akiket persze a társulat tagjai alakítottak. Ki kételkedett volna ennyi tényben? Ki kételkedett volna ekkor a rádióban, amely a személyes jelenlét élményét adta? Az emberek akkor még a rádióból értesültek leggyorsabban a világ eseményeiről (a spanyol polgárháborúról, a Hindenburg léghajó katasztrófájáról, Franklin Delano Roosevelt elnök pedig időről-időre a „kandalló mellőli” beszélőiről). Sőt, akkoriban ért tetőpontjára a rádiókészülékek eladása.

A Világok harca hallatán rengeteg emberen lett úrrá a pánik, mindenki elhitte, hogy itt a világvége. Menekülő autók konvoja indult a biztonságosnak hitt északi vadonok felé, mások a pincéjükbe menekültek, megint mások önkéntesnek jelentkeztek, hogy harcolhassanak a marslakókkal. A felmérések szerint legalább hatmillióan hallgatták

az adást, legkevesebb egymillió amerikai rémült meg tőle, több ezren estek pánikba.

Az ilyen és ehhez hasonló folyamatok egyik oka, hogy minden embert foglalkoztatnak a marslakó idegenek, akik gyarmatosítani kívánják a Földet, ám sok ember nem tudja megfelelő módon kezelni a félelmeit. Az ijedtséget elősegíti, hogy a rémhírek nagyon gyorsan terjednek, mert az emberek ilyenkor nem az igazságtartalmával foglalkoznak, hanem saját szorongásait vetítik ki a világra. Érdekes módon hazánkban is játszódott már le hasonló eset, de mi bő negyven évvel később, 1980 januárjában estünk igazán pánikba. Ugyanis beharangozták a bicsei (Gellért-hegy-ceglédi) földren-

gést, amelyet állítólag egy japán tudós számított ki. A tanulmány közlését állítólag valamelyik jó nevű külföldi lapnak tulajdonították, de senki sem tudta pontosan, hogy a Newsweekben, a Time-ban, a Life magazin-

ban vagy a Spiegelben látott napvilágot, hogy a Gellért-hegy a Dunába csúszva el fogja pusztítani a fővárost. Ez az előrejelzés nagy pánikot okozott országsszerte: sokan szabadságot vettek ki és vidékre utaztak. Még a határainkon túl is aggódtak Budapestért. Külföldi turisták mondták le útjaikat. A tömegkommunikációs eszközök egyszerűen képtelenek voltak megállítani a rémhír terjedését, a hivatalos cáfolatok csak olajat öntöttek a tűzre.

Az eset kísértetiesen hasonlított az 1938-as amerikai eseményekre, ám amíg az amerikaiak az űrlények invázióját tartották, addig mi – persze nem mindenki – fővárosunk egyik hegyétől ijedtünk meg. Ezek szerint az amerikaiak zöld marslakóktól félnek, mi pedig már egy hegytől is. Ebben szépen megmutatkozik, hogy amit feltétel nélkül csodálunk, attól titkon rettegünk is. Meglehető és szomorú változatlanúság, mert állítólag már a honfoglaló őseink is így tettek. Lassan véget kellene ennek vetni

Huszka János
fotó: internet

Barangolás történelmünkben

A beregszászi római katolikus templom

Kárpátalján, szőlőtermő hegyek alján húzódik meg Beregszász, ez a régi, borászati hagyományokkal rendelkező kisváros, melyet a Vérke-

csatorna szel át, amely a Borzsa és a Latorca folyókat köti össze. Egyes források szerint itt már jóval a magyarok bejövetele előtt római telep létezett. 1063-ban Béla halála után fia, Lampert örökölte ezt a vidéket; a néphagyomány neki tulajdonítja a település alapítását. 1141-ben II. Géza a kunok gyakori betörése miatt szászokat telepített ide, s ettől az időtől Szásznak, Lampertszásznak is hívták. IV. Béla király 1247-ben városi rangra emelte a települést, amely Nagy Lajos uralkodása alatt élte fénykorát. 1504-től írják az okmányokban a várost következetesen Beregszásznak. 1703. május 22-én a város főterén bontotta ki Esze Tamás a Rákóczi-féle felkelés zászlaját. A város aktív szerepet játszott az 1848-1849-es szabadságharcban is. A várost 1945 júniusában Csehszlovákiához csatolták, ahogy egész Kárpátalja Ukrajnához került. 1946-tól ukrán nevet kapott, és csak 1991-ben nyerte vissza történelmi nevét. Tíz évvel később megnyílt Beregszászon, Kárpátalja egyetlen magyar többségű városában a Magyar Köztársaság Főkonzulátusa.

A Vérke jobb partján álló, háromhajós, gótikus római katolikus plébániatemplom alapítói valószínűleg a XII. században II. Géza által betelepített szász arany-, illetve sóbányászok és földművesek lehettek. IV. Béla király a tatárok kivonulása után új telepéseket hozott ide. Templomának újjáépítésére azonban csak Nagy Lajos király uralkodása idején került sor, aki Beregszászt Felső-Magyarország egyik legvirágzóbb városává tette. A jelenlegi templom Zsigmond király uralkodása idején épült. 1657-ben II. Rákóczi György fejedelem sikertelen hadjáratát követően lengyel csapatok törtek be a városba, és a templomba menekülő lakosságot felkoncolták, az épületet felgyújtották. 1686-ban, amikor a munkácsi vár kuruc őrsege a városban tanyázó labancokra támadt, a templom ismét a tűz martalékává vált. Csaknem másfél évszázadon át templom nélkül maradt a város. 1743-ban a munkácsi uradalom kijavította a Mihály arkangyal kápolnát. A templom teljes helyreállítására 1839-1846-ban került sor. A felújított templomot dr. Boromissza Tibor szatmári püspök szentelte fel 1907. szeptember 8-án.

H. J.

Híres fotografusok VI.

Karl Blossfeldt (1865-1932)
A növények titokzatos élete és halála

Karl Blossfeldt 1865-ben született Németországban. Miután elvégezte a középiskolát, szobrászatot tanult gyakornokként a Hertzhegység egyik öntödéjében. Húszévesen a Királyi Iparművészeti Múzeumhoz került. A századfordulón Berlinben dolgozott fényképészként.

Amikor Blossfeldt elkezdett fotografálni, a fényképezés még aránylag új dolognak számított. Sokan nem egy művész eszközeként tekintettek a kamerára, hanem egy tudós felszerelést láttak benne, mivel mindennél híebben adta vissza a valóságot. Blossfeldt fotói átmenetet képeznek az alkalmazott, botanikai jellegű fotográfia és a művészi fényképek között. Tudományos hasznuk is meghatározó, esztétikai értékük pedig még hangsúlyosabb. Ő maga egyébként sohasem tartotta magát fotóművésznek. Az 1900-as években Karl többször utazott Olaszországba, Görögországba és Észak-Afrikába növényeket tanulmányozni, mintákat gyűjteni. Később modellezést tanított szobrászhallgatóknak a növényi minták fényképei alapján. 1928-ban kiadta első könyvét, A művészet őstípusait, melyben növényi hajtságokról, kacsokról, bimbókról, termések-

ről közölt lenyűgöző közelképeket, egy teljesen egyedi vizuális világot tárva a közönség elé. A könyvet mind a kritika, mind a műélvező publikum nagy lelkesedéssel fogadta. Következő, egyben utolsó könyve (A természet varázslatos kertje címmel) 1932-ben jelent meg, halálának évében.

Különleges, saját maga tervezte fényképezőgéppel akár harmincszorosára is fel tudta nagyítani érdeklődésének tárgyait. Rajongott a természetért és rengeteg időt töltött a tanulmányozásával. Harmincéves pályafutása alatt kizárólag növények részleteit fényképezte. Sok fotóján egészen az absztrakcióig közelített tárgyhöz, amely immár nem növénynek tűnt, inkább hasonlított egy különleges szoborhoz. Munkáit sok tudományos magazin is publikálta. Szétszedhető növényi modellek is készültek képei alapján. Egy magyar vonatkozású érdekesség: Makovecz Imre, az egyik leghíresebb hazai organikus építész 2000-ben egy öt méter magas épületmodellel és tájépítési fotómontázzsal vett részt a Velencei Biennálén. Ezeket – mint Makovecz többi épületeit és terveit – részben szintén Karl drámai, növényi tárgyú fényképei ihlették. Elmondható tehát, hogy Blossfeldt képei mind a mai napig hatással vannak a művészet különböző ágaira.

Garamvölgyi Gergely
fotók: internet

axelero
internet

VÉLEMÉNY

Bornírtság vagy jámborság?

Székely László

A Szegedi Est 23. számában egész oldalas hirdetés bökte ki a szememet. Kovács István, alias Kokó mutat egy kézzel frott levelet, amelyben arról panaszkodik, hogy nem ezt ígérték neki születésekor, és felszólítja Magyarországot, hogy „fejezze be ezt a buta játékot”. Hogy mire gondol Kokó? Kemény dió. Miért éppen Magyarországot szólítja fel? Szerintem ő sem tudja.

Tovább olvasva a hirdetés Kokóénál kevésbé homályos szövegét, kiderül, hogy a béke és a nyugalom mellett „kellene most hitet tennünk”, utalva a szeptember-októberi zavargásokra. Egyúttal felkérnek mindenkit, hogy csatlakozzon a békés többséghez, és hogy utcakövek helyett dobáljunk képeslapot a postaládába, megéimmezve a klubnak.

Nos, ezzel csak egy gond van. A békés többség képeslapküldés nélkül is békés többség. Békés, mert sem ereje, sem ideje nincsen, hogy forradalmat csináljon. Békés, mert tudja, hogy esélytelen a totális állam ellen. Békés, mert megtapasztalta és az eszébe véste jól, hogy a jogállam, az alkotmányosság mindennél fontosabb. Még az igazmondásnál is. Hogy átvettek bennünket? Spongyát rá, legyen béke és kuss.

„Békés többség, mely nyugodtan gyakorolja jogait” – írják. És milyen érdekes. A mozgalom hirdetésében egy szót sem szentel a tömegek nyugtalanná válásának. Egy szóval sem említi, hogy Magyarországon a demokrácia miért vesztette el a valódi tartalmát, és miért vált újabb lözönggá. Mégis, a klub nem áll a demokrácia, az alkotmányosság és a társadalmi párbeszéd mellett kiállásra buzdítani.

„Szeretem Magyarországot, mert itt ismerős minden pocsolya.”

(Liptai Claudia)

„A békés többség én vagyok” – szól hozzánk a kissé tolakodó szlogen. A jó emlékeztetőnek a szovjet blokk nemzetközi békéje ugrik be, de ma is vannak, akik béke-teremtés-békefenntartás címszóval bombáznak civil lakosságot és polgári célpontokat a világ legkülönbözőbb részein. Szóval a béke sem gyógyír mindenre, mindenkor. Mint ahogyan '56-ban is abszurd lett volna az utcákon békét kiabálni, ma is hasonlóképpen. Vajon kinek állhat érdekében hirtelen a többséghez intézni a „békével” rejtjelezett üzenetet? Ki szeretné ismét maga mögött tudni a „többséget”? A miniszterelnök szerint akik az utcán adtak hangot nemtetszésüknek, ők elenyésző kisebbség. És lón, már toborozzák a békés többséget...

Észak-Korea

Amerika mutatványosbódéja

A hidegháborúnak már 30 éve vége. A szovjet blokk fölbomlott, a fegyverkezési verseny alábbhagyott. A régi ellenségek mára barátok (?), vagy éppen csatlósok. Amerika elvesztette ellenségképét, ami meglehetősen, az amerikai emberek számára egyáltalán nem baj, annál kevésbé jó hír az amerikai hadügy és fegyveripar számára.

Talán ezért is szükségszerű, hogy a legalább is a sajtóban elének tárt világpolitikai sakkasztroló né tünjenek el Amerika leghagyományosabb ellenségei. Gondolok itt Kubára, Észak-Koreára. Hiszen mára nemcsak Amerikában, de minden olyan térségben, ahol a tömegközlekedés elterjedt és átította a társadalom szerkezetét, a média üzenetei legitimációs bázisként szolgálnak a hatalmi erők számára. Az amerikai emberek nyelvére lefordítva ez annyit jelent, hogy egy héten egyszer legalább látniuk kell a hírekben az atombombát gyártó ellenséget ahhoz, hogy az aktuális kormányának ne kelljen csökkenteni a tudás híradásait. 1969-ben Amerika tudomásul vette, hogy Izrael egy valódi atomfegyverrel rendelkező ország, és ettől kezdve nem próbálta megakadályozni nukleáris fegyverkutatói terveinek végrehajtásában, és nem erőltette, hogy aláírja az Atomsorompó Szerződést. Sőt, a háttérben az amerikaiak támogatásával Izrael évről-évre növelte nukleáris atomfegyver arzenálját. Ennek fényében igazán különös, aho-

gyan az amerikai narratíva kezeli Észak-Koreát és törekvéseit.

Gondolatkiérletnek nem rossz, ha elképzelünk egy nem mediatizált, izolált országot, ahol az emberek naturálgazdálkodást folytatnak. Az ország nem rendelkezik médiával, nincsen hírgyűnöksége, nem szór műsort a világ 70 országába. Egy ilyen országról tulajdonképpen bármilyen képet festhet az a hatalmi erőközpont, amely az uralkodó, sőt, monopolisztikus helyzetű hírgyűnökségekkel régi és jó viszonyt ápol.

Kubára és Észak-Koreára már csupán azért is vigyázni kell Amerikának, mint jó háziellenségekre, mivel az utóbbi 50 év alatt kevés olyan ország volt e földkerekségen, amely valamilyen módon ne került volna át az ellenségek táborából Amerika szövetségesei közé vagy éppen fordítva. Ezért jóllehet, mára a legkézenfekvőbb történelmi tanulság, hogy az amerikai külpolitika a végtelenségig köpönyegforgató, Amerika vezetőinek sikerült ezt jól elrendőznie – a világsajtót uraló hírgyűnökségek hathatós közreműködésével. Erre a célra kitérő eszköznek bizonyul a világ országainak kénytelen-kelletlen betagozódása a 'terrorizmus elleni harc'-nak nevezett kampányművelésbe, illetve az ENSZ és a világ közvéleményének 'szórozottatása' a távoli, de annál szörnyűségesebb 'észak-koreai rémmel'.

Sz. L.

Karácsony másképp

„Ne feledd, ha a karácsony hiányzik a szívedből, akkor a fa alatt sem találsz rá.”
(Charlotte Carpenter)

Idén decemberen is beindult a gépezet, idén is karácsony, már megint vásárolni kell, körözni a bevásárlóközpontokban, beosztani a pénzt, hajszolni a karácsonyfát, aztán díszíteni, csomagolni, teríteni, rokont látogatni, közben persze vizsgákra is tanulni... Érdemes lenne mindeközben elgondolkodni, hogy ennek így mi az értelme, szeretjük-e egyáltalán a karácsonyt, vagy értelmetlenül találjuk? Közhely-e az, hogy ez a szeretet ünnepe, vagy a vásárlás ünnepe lett inkább?

Ha jól végiggondoljuk, minden ünnep olyan, amilyenné varázsoljuk, nem az a lényeges, hogy vallások vagyunk-e vagy nem, mindenképpen arról szól ez az időszak, hogy befelé fordulunk, kicsit mélyebben éljük meg a hétköznapiakat, lenyugszunk kicsit, ez egyfajta meditáció, befelé figyelés. S nemcsak egy önmagunkra, belsőnkre való koncentráció, hanem egy megtisztulás is, ekkor van ugyanis a téli napforduló (december 22-23.), vagyis szenteste van az év leghosszabb éjszakája, innentől kezdve újra rövidebbek lesznek az éjszakák, és hosszabbak lesznek a nappalok, tehát diadalmaskodik a fény. A pogány hagyományban ekkor a Napistent ünnepezték, a keresztény hagyomány szerint pedig a fény, ami legyőzi a sötétséget, Krisztus eljövételét szimbolizálja. De akár gyakorlatunk valamilyen vallást, akár nem, próbáljuk meg a karácsonyt másképp megélni, mint egy maratoni ajándékvásárlás, próbáljunk meg jól tenni másokkal. Csak nézzünk körbe a szobánkban, és biztosan találunk olyan könyveket,

játékokat vagy használt ruhákat, amelyekre már nincs szükségünk. Ezekkel a tárgyakkal másoknak nagy örömet okozhatunk, gondoljunk csak a nálunk rosszabb sorban élő gyermekekre, árvákra vagy betegekre. Az országban sok helyen szerveznek ruha-, játék- és élelmiszergyűjtést, például a Szegedi Tudományegyetem vagy a Vöröskereszt által, az egyik legnagyobb szervezet pedig a Mikulás Gyár Budapesten, a Felvonulási téren. (Újabbban Ötvenhatosok tere.)

Abba is kevesen gondolunk bele, hogy évente mennyi fát kivágnak a „szeretet ünnepe”re”. Grotteszk megállapítás lenne így, hogy a szeretet halált okoz, igaz, „csak” a fenyőfák halálát, de ez ellen is van orvosság. Vannak olyan fenyőfák, amelyek gyökereinek, és földdel együtt lehet megvenni, aztán vissza lehet vinni vagy el lehet ültetni, így a természetnek is jót teszünk, hiszen nem lehetünk érdektelenek az ökológia iránt sem.

Sokan az adományozást, és magát az ünneplést is képmutatásnak tartják, mert ne egy évben egyszer jusson eszébe az embereknek, hogy szeretni kell a családjukat vagy valami jót is kell tenni. Valójában, ha csak egyszer tetszel jót az évben, még mindig több, mintha egyszer se tennél, ha legalább egyszer átérzed azt, milyen jó, hogy van otthonod, családod, és nem egyedül kell ünnepelned, az nem képmutatás. Próbáld meg visszaidézni a gyermekkorodat, amikor még őszintén rá tudtál csodálkozni a karácsonyfára és a fények szépségére, az illatok, az ízek meghittségére! Ezt a meghittséget kellene áthelyezni a hétköznapiakba, hogy ne csak szenteste legyünk jók, hanem minden nap...

Medvigy Borbála

12 órás Faludy felolvasóest a Millenniumi Kávéházban

A nagy magyar kortárs költő, Faludy György (1910. október 22. Budapest, 2006. október 01. Budapest) életére és munkásságára emlékeztünk meg november 15-én a Millenniumi Kávéházban. A rendezvény 10 órakor vette kezdetét.

hogy hallgasson egy kis Faludyt. A Bör-tönversek, a Pokolbéli víg napjaim és Villon nagytestamentuma alatt telthá-zunk volt. A rendezvényről számos újság tudósított (lásd: www.mno.hu) és tévéfel-vétel is készült róla.

Ez a siker annyira fellelkesít-tett minket, hogy más költőktől is tervezzük a jövőben előadói esteket tartani.

Kádi Péter, Boros Tamás

Faludy György

költő, író, műfordító, egyetemi tanár

Tanulmányait a bécsi, a berlini, a pá-rizsi, a grazi egyetemen végezte.

Munkahelyei:

- New York-i Szabad Magyar Mozga-lom – titkár
- az amerikai hadsereg tagja
- Népszava – irodalmi szerkesztő
- Irodalmi Újság (London) – főszerkesztő
- több híres amerikai egyetem vendég-tanára

Legfőbb tiszttségei:

- torontói egyetem, díszdoktor
- quebeci Bishop University, díszdoktor

Boros Tamás rövid megnyitójá után a kezdeti évek alkotásait olvastuk fel, majd két órától vendégek jelenlétében megnyitottuk az estet. Tandý Lajos történész és a Szeged folyóirat főszerkesztője beszélt nekünk Faludyról. Kiemelte emberségességét, vidám, barátkozó szemléletmódját s beszélt pályájáról is. Kohári Nándor önkormányzati képviselő a város nevében méltatta kezdeményezésünket, a nagy költőnek szóló tiszteletadást.

A rendezvény nem kis örömünkre nagy sikerrel zárult. A 12 óra leforgása alatt 120 ember látogatott el hozzánk,

Szegedi Edit

Az álomlány éneke

Volt egy fiú, még valamikor, ki az ősi idők gyermeke volt. Fiatal, eleven lélek. Most róla egy rövidet mesélek.

Még meg sem élte 17. tavaszát, amikor erős, s bátor harcos-sá vált. Nem érte őt gond és bánat, csak a víg kedély s a vá-gyak. Családja volt gondos, rendes banda, ki őt mindig szeretet-tel fogadta.

Történt egyszer egy verőfényes napon, hogy az első csillag felragyogott egy hajnalon. Elindult a legény a kora, kelő nap fe-lé, hogy új kalandok álljanak elé. Küzdött is vitézen, mert nem volt gyáva. Étke gyümölcs volt, meg egy-két újtába akadó páva. Hosszú napokon át, gyúrta az ellent, mire elfáradva egy fa alatt elszenderegve szép álmot látott. Álmában egy leány, ki gyönyörűbb volt, mint bármelyik tündérszép királyleány, énekével csábítgatta szépen. A fiú pedig, ki soha ily szépet nem látott és nem is hallott ébren, az első pár éjszaka után, úgy döntött nagy merészen. Elalszik ő jól és szépen. Álom ne kerülje őt, soha ne legyen éssen. Így is lett. Vágya teljesült, de a széplány jó pár év múlva elhidegült. Akart ő új kalandot, s mámort. Erre más dallamot énekelve, felébredt a kábult. Első ébren töltött pillanata maga volt a bánat, s már nyoma sem volt a régi nagy titánnak. Úgy dön-tött hát, ha eddig álmodott, most már így maradjon örökre, s a föld-i létből távozott.

Szikora Ádám

Ember vagy

Őrütnék tartanak
Hajtanak, csak hajtanak
Imádják, ha szenvedsz
Puhítanak, s te engedsz
Mert ez a dolgod, ez a munkád
Az égiek, ezt szabták rád
És te csinálod, mert elvárják
A menekülés útját elvágják

Ember vagy, de állatként élsz
Az utcán még nappal is félsz
Ember vagy, de lehet csak voltál
Átalakulsz, akármit mondtál

Véged van, a hatalom fenyeget
Pedig eddig is kaptál már eleget
Keresed önmagad, mint az a skizofrén srác
Aki már tudja milyen az utolsó tánc
Átver a rendszer, de te is átvered magad
Hisz az igazság mindig tagad
És feladod, mert a nyomás túl nagy
Mindenki tudja, hogy már nem ember vagy

A rock n' roll én vagyok...

Nem régen jelent meg Szabó Eszter első albuma, mely a rajongók között nagy sikert aratott. A lemezeiről, a jelenről és a jövőről érdeklődtem.

– *Koncertezel még, vagy most már csak Tomival és a születendő kicsivel foglalkozol?*

– Az utazást és a koncertezést nem gondolom és nem is érzem munkának, ennek ellenére, ahogy közeledik a szülés időpontja, természetesen, hogy egyre kevesebbet megyek. A jövőben sem gondolom, hogy a gyermeknevelés és a munka kizárja majd egymást; ahogy más családokban, remélem, a miénkben is megvalósítható lesz összeegyeztetni a kettőt. Nem az a kismama vagyok, aki a hatodik hónap után azt gondolja, innentől ágynyugalom szükséges. Természetesen sokkal jobban kellett vigyáznom magamra, de a túlzott pihenés és féltés legalább olyan rossz, mintha az ember túlhajszolná magát.

– *Milyen szellemiségben és stílusban íródtak a dalaid?*

– A dalokkal kapcsolatban annak örültem volna, ha az első lemezem színes lesz, és nem öncélú. Bárki hallgathatja majd bizonyos hangulatok előidézésére, vagy akár elfeledtetésére. A dalok stílusa nagyon vegyes: a kemény funkmetáltól a lassú dalokon át egy-két érdekesség is megjelenik, úgy mint a gospel, az elektrometál vagy a blues. Szerencsére nagyon jók a visszajelzések, a lemez nagyon jól fogy, és sok levelet kapok, amelyben gratulálnak vagy azt kérdezik, hogyan sikerültek ilyen jól a dalok. Nem tudom, de ha van titok, akkor talán az, hogy én pont annyit nem értek a zenéhez, amennyit az emberek többsége. Nem tudom, mitől zseniális egy-egy dal vagy hangszerelés, én csak azt tudom, milyen egy jó szám, és úgy látszik, hogy ez elég volt.

– *Ki hangszerelte a cd-t és kik játszanak rajta?*

– A lemezen az összes dalt Tomi (Kontor Tamás) hangszerelte, itt-ott kiegészülve a lemez hangmérnökével, Gyuzsóval. Érdekeség, hogy ahogy a saját lemezén, az enyémen is a hangszerek legtöbbször 6 játszott fel. Ez lehetséges is volt, mivel azelőtt a Roy és Ádám együttesben basszusgitarozott, billentyűzni tanult valamennyit, és gitárestjei is voltak tizenéves kora óta. Dobolni is jól tud, de van olyan szám is a lemezen, ahová kifejezetten a BlackOut-os Csányi Zolit hívtuk, mert tudtuk, hogy erre ma 6 a legalkalmasabb. Érdekeség, hogy a szaxofonossal (Gyenes Béla) akkor „találkoztam” először, amikor egy felvételen Barry White-tal zenélt, ugyanis vele is játszott, nem véletlenül... Ő is fantasztikus zenész, ahogy a lemez többi közreműködője is. Nem akartam a véletlenre bízni, igényes, tartalmas albumot szerettem volna, olyat, amit én is szívesen megvennék. Nem akartam divatlemez, Megasztár-logóval eladott lemezt, csak jó, tartalmas, hűzős dalokat. Ennek érdekében még a vokálosok is profi énekesek, énektanárok, pl. Pocsai Kriszta (most egy kereskedelmi csatorna táncos műsorában énekel), Balássy Betti, a Megasztár vokalistája, vagy Farkas Zsófi, akiknek szintén saját együttese és albuma is van.

– *Biztos van kedvenced, melyet szívesen énekelsz, mert valamilyen emlék vagy bármilyen fűzhető hozzá. Melyik ez és miért?*

– Több kedvencem van, mindegyiknek más az oka. Ahogy mondtam már, azt szerettem volna, ha színes lesz a lemez, és különböző hangulatokat hoz elő, így nekem is a hangulattól függ, melyik az abszolút kedvenc. Rengeteg dalt írtam külön és Tomival közösen is, és amelyiket nem gondoltam maximális kedvencnek, az nem került rá.

Szerintem nem nagyon meglepő, hogy egy „megasztáros” első lemeze valószínűleg jól fogy majd. Jó volt a reklám és szerencsére sokan megszerettek minket. Az első valószínűleg platina lesz, a dobogósoké arany. Ezért nem érdekes számomra az első lemez fogyása. A másodiké érdekel majd, mert azt csak akkor veszi meg bárki, ha az első jó. A mai hozzáállás szerint 3-4 jó dalnál fölösleges több egy lemeze, mert annál többitől úgysem lehet klip. Ezzel szemben én úgy gondoltam, nem korrekt, ha nem jó, és nem kedvenc mindegyik dal. Szigorú voltam magamhoz, mert mások lemezéhez is az vagyok, ilyen egyszerű.

– *Tervezed már a lemezbemutató turnét, vagy most egyelőre a család az első?*

– Sokan kérdezik, hogy mikor lesz, de sajna nem tudom. A család az első, de természetesen tervezem a lemezbemutatót, és igyekszem majd szülés után az összes felkérésnek eleget tenni.

– *Milyen érzés, hogy a régi „megás” társaiddal szinte elsőként jelentek meg saját dalaid?*

– Ilyen szempontból nem érdekelnek a többiek, én nem is tudtam, hogy az első vagyok vagy a harmadik. Nem vagyok egy jó versenyző, ezt már régóta tudom, úgyhogy ez sem tölt el különösebb örömmel. Egyébként sem hiszem, hogy számít, ki az első. Jó lemezt kell csinálni és nem versenyezni.

– *Kikkel tartod közülük a kapcsolatot?*

– Sokakkal jóban lettem: Varga Ferkó, Hoffmann Móni, Puskás Peti, Oláh Szabi, sorolhatnám... Elég sok ahhoz képest, hogy csak néhány hónap munkaviszony köt össze minket.

– *Mik a további terveid? Még egy cd, koncertek, vagy csak a család?*

– Az összes felsorolt, természetesen. A lemezszerződésemmel több cd-ről szól és készül már az új. Rengeteg ötletem van, és ennek nagyon örülök: minél több nóta készül el, annál több jót válogathatunk ki róla.

KI

axelero
internet

Lesz-e holnapom?

A tegyükfelhogy zenekar (2000-2006) búcsúja

Mikor elmúlik egy korszak, nem marad más, csak az emlékek. Átlagos napjaidon úgy érzed, nem történhet semmi meglepő: még a váratlan, a szokatlan, a borzalmas sem lep meg, mert minden lehetőséget ismeresz, mindenre számítottál, semmit nem vársz többé. Talán a zenével más a helyzet. A zene örök, a zene halhatatlan. Búcsú a TFH együttestől.

A szavakra napjainkban nagy szükségünk van. Szavainkkal üzenünk egymásnak. Szavak nélkül ez a cikk sem születhetne meg. Mégis úgy érzem, napjainkban a kelleténél nagyobb hangsúlyt kap a beszéd. Világunk túlon-túl verbális. Mindent szavakkal akarunk kifejezni, holott vannak dolgok, amelyekre nincsenek szavaink. Azokat csak érezni tudjuk. Sajnos gyakran hisszük azt, hogy az ilyen dolgok nem is léteznek, csak azért, mert nem tudjuk a szavak korlátai közé szorítani azokat. Pedig nagyon is jelen vannak, és nagyon is befolyásolják a mindennapi életünket.

A zene erre jó. Azért választottam a zenét példaként, mert a zene a művészetek gyökeire. Ezt egyértelműen ki merem jelenteni, mert olyan híres emberek erősítenek meg e véleményemben, mint például Michelangelo, aki az állította, hogy „a jó festmény tulajdonképpen olyan zene, melódia, amit csak az értelem foghat fel”; vagy Goethe, aki az építészetet „megfagyott zeneként” jellemezte; Walter Pater, aki szerint „minden művészet állandóan arra törekszik, hogy zenévé váljon”.

A zene azonban nem cél, hanem csupán eszköz. Arra szolgál, hogy érzelmeket keltsen bennünk.

Hogy milyen érzelmeket keltett bennem a TFH? Először 2000-ben találkoztam velük. Pontosabban Varga Sándor gitározásaira italogtunk és énekelgettünk a Károlyi Kollégium nyolcadik emeleti hátsó lépcsőfordulójában. Emlékszem olyan zenélgetésre is, amikor egy Mikulás nap alkalmából a tévésobában zenélgettünk, teázgattunk, emlékeztünk. Versekkal, dalokkal, Ákossal, Pierrrot-val. Közben koncertek az ország több pontján: Battonyán, Szegeden a Telekiben, a JATE Klubban, a Károlyiban, a Mars téren, a Szegedi Ifjúsági Napokon és a Gólyatáborokban és ki tudja, még

hol. Bevésődött az a pillanat, amikor üvöltve könyörögtünk a Nagyteremben, hogy játsszák el újra és újra a Későt. Megtették. Majd friss CD, újabb számok és a búcsú. December 7-én a JATE Klubban lépett fel utoljára Szegeden a tegyükfelhogy zenekar. Több, mint 6 évnyi zenélés után, sok rajongó bánatára most feloszlik a zenekar. Legalábbis ezen a néven előreláthatóan már csak Battonyán fognak játszani december 22-én a Guinness Pubban.

De nem is igazi búcsú következik, hanem pihenés, felfrissülés. Ezután is hobbiszinten folytatják a zenélgetést, nem hagyják abba teljesen, de egyelőre csak a próbaterem falai között. Aztán pedig mivel fognak előrukkolni? Hát az majd kiderül...

Farkas Imre Andor

Zen(e)dülő

Jamie Winchester

és Hrutka Róbert koncertjéről, és még másról...

A legtöbb ember szereti a változatosságot. Újabb és újabb dolgokat próbál ki, így gazdagszik felejthetetlen élményekkel. Ilyen volt az első unplugged koncert, amin részt vettem. Persze ki ne látta volna már a Nirvana Unplugged-ot a televízióban – mert nincs olyan zenei csatorna, amelyik ne sugározta volna még. De nem ugyanolyan kép-

ernyőn keresztül nézni, pontosabban hallgatni a zenészeket, mint élőben. Ez színház. Amit én aznap este Jamie Winchester és Hrutka Róbert koncertjén kaptam, az tényleg maradandó. Nem holmi hakni vagy tática, hanem bensőséges, megnyugtató játék volt. A zenészek közvetlenül előttünk, nekünk, a jó hangulatunkért játszottak. Mert kedveskedni akartak, mert szeretnek adni. Adni abból az életérzésből, azokból a gondolatokból, ami az ő fejükben megfogalmazódott. Mert talán hasznos lehet nekünk. Magunkra ismerhetünk ezekben a dalokban. Olyan hangulatot teremtettek ők ott, akkor, hogy az embernek nem volt többé kedve felkelni, csak ülni és őket hallgatni. Elszívták minden bajunkat, bánatunkat, gondunkat, és átültették hangjegyekbe. Hol vidám, hol szomorú hangokba. Transzba esett mindenki, és lassan átestünk egy metamorfózison. Új em-

berként jött onnan ki mindenki. Megújultunk, mert egy emlékekkel töltött hordozunk ezután magunkkal. Ilyen és ehhez hasonló élményt kívánok mindenkinek! Szeged bővelkedik jobbnál jobb programokban. Ne hagyjátok őket a semmibe veszni, vegyetek részt, amennyin csak tudtok!

Megjegyzés: unplugged: dob nélküli akusztikus koncert. Az Mtv terjesztette. A Nirvana 1994-ben jelentette meg azt a lemezét, amely a New York-i koncertjükön készült. Nálunk Jamie Winchesterék november 30-án adtak koncertet a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar főépületének dísztermében.

rua

fotók: Garamvölgyi Gergely

CD

Crystal

Világok hangjai (EMI)

2006. október 26-án jelent meg a trió újabb albuma, a Világok hangjai, amelyet a „Te vagy a jel” című dal első kislemeze népszerűsített. A dal tökéletesen jellemzi az album hangulatát: „újserű, izgalmas, érzelmes.”

A lemez címválasztása nem véletlen, hiszen dalról-dalra változik a hangzás, amely világszenei elemekkel keveredik. Ettől vált igazán izgalmassá, nem mindennapivá.

Az új CD igazán különlegesre sikerült, hiszen a dalszerzők nem a megszokott „Crystal-hangzást” használták fel – számos új hangot csempészték a dalokba.

Munkájukat a finn származású világsztár kórus, az Adiemus segítette. Kasza Tibor elmondta, hogy 4 napig dolgoztak együtt Helsinki egyik legnagyobb stúdiójában, ahol számos neves előadó dolgozik (The Rasmus, Nightwish, HIM). „De rengeteg magyar mu-

zikussal, szimfonikus zenekarral, indiai és arab származású vokalistákkal is dolgoztunk.”

Kasza Tibor a következőképpen jellemezte a lemezt: „A Világok Hangjai-nál tudatosan kerestünk egy új, friss, izgalmas hangzást, szándékosan nem használtunk semmi olyan megoldást, ami megszokott volt tőlünk. Pl. nagy vonós zenei bevezetők stb...”

Egyedülállóvá nem csak a hangzás tette, hanem az új 3 dimenziós technikával készült borító is.

Célhoz ért az együttes, mert öröm hallgatni a dalokat, amelyek nyugtató hatással vannak a hallgatóra. Érdemes meghallgatni a lemezt, hiszen a befogadó egy kellemes, érzelmes világszenei zenei utazásban vehet részt.

Kovács Szilvia

Robbie árnyéka

Nesze neked újra. Szabad fordításban ugyanis ezt teszi a Take That kifejezés. A fiúk ismét a csúcsokat döngetik, Robbie Williams

Osszeállította:
Boros Tamás

nélkül, aki egy-maga már évek óta hasonlóan jár el. A Take That első (?) virágzása a '90-es évek közepére tehető, amikor kétségtelenül a legsikeresebb bandák egyike volt. Hogy műveltek-e valami olyat, amit a Backstreet Boys vagy az N' Sync nem? Hát azt nálam avatottabb, és kétségtelenül elfogultabb személyek tudnák megmondani.

Mindenesetre azok a hangok, miszerint Robbie árnyéka majd eltakarja a többi egyko-

ri Take That-srác ismételt csúcugrási szándékát, hamisnak bizonyultak, a közönségszeretet ugyanis mit sem csökkent a maradék négy srác együttese iránt. A „Beautiful World” című albumuk ugyanis szó szerint a csúcson van, míg valljuk be, Mr. Williamsnek nem a Rudebox lesz a legjobban sikerült albuma, jelen cikk

írásakor ugyanis csak a negyedszázadik pozíciót foglalja el. Persze Robbie joggal lehet büszke korábbi sikereire, talán ez lehetett a legfőbb oka, hogy nem tartott a többiekkel, lehet, leszokott a csapatjátékról. Annak idején ezekbe a sikerekbe az is beletartozott, hogy a csapat másik egykori tagját, Gary Barlow-t is simán maga

mögé utasította, így Gary barátunk gyorsan ki is vonult a zenei piacról, mint szóló előadó.

De a Take That-tel ezek szerint megy neki. Hogy majd Robbie is csatlakozik-e hozzájuk, az a jövő zenéje, mindenesetre sok huszon-harminc éves rajongó (akik tíz éve az első sorban üvöltöttek, amikor bejöttek a fiúk a színpadra) szeretné elérni, hogy a Take That ismét öt ember legyen, ne csak négy.

Ausztrália kedvencei

Több zenei rangsort olvashattok már a Hőkentőben, a legutóbbit 2-3 számmal ezelőtt.

Bevallom, én szeretem az ilyen ranglistákat, sokat elárulnak tulajdonosaikról. Jelen esetben az ausztrálokról, akik ez alapján (legalábbis a szavazók) egy kicsit a progresszívebb rockzene kedvelői.

Itt most órák hosszat lehetne azon morfondírozni, hogy a valódi zenei értéket tükrözi-e ez a lista vagy sem, és a végén úgyis arra jutnánk – szubjektív lajst-

romról lévén szó –, hogy nem, hiszen hogy is lehetne a mindenkori zenei mindenidők top100-a? Például hogy lehet, hogy a sorban a Rolling Stones nyitó (és itt egyben záró) albuma, a Sticky fingers csak a 95.? Hogy lehet, hogy hiányzik a szinte teljes „Woodstock kemény-mag”, Janis Joplinnal, Jimmy Hendrix-szel, a The Who-val? Hogy nem képviselteti magát a Jethro Tull, a Uriah Heep? Hogy lehet egy kevésbé ismert Jeff Buckley az ezüstérmes, hogy mitől ennyire jó zenekar a Radiohead a 100-as listán szereplő három albumukkal, amelyek közül a leghátrább lévő „Kid A” is a 35. helyezett lett?

romról lévén szó –, hogy nem, hiszen hogy is lehetne a mindenkori zenei mindenidők top100-a? Például hogy lehet, hogy a sorban a Rolling Stones nyitó (és itt egyben záró) albuma, a Sticky fingers csak a 95.? Hogy lehet, hogy hiányzik a szinte teljes „Woodstock kemény-mag”, Janis Joplinnal, Jimmy Hendrix-szel, a The Who-val? Hogy nem képviselteti magát a Jethro Tull, a Uriah Heep? Hogy lehet egy kevésbé ismert Jeff Buckley az ezüstérmes, hogy mitől ennyire jó zenekar a Radiohead a 100-as listán szereplő három albumukkal, amelyek közül a leghátrább lévő „Kid A” is a 35. helyezett lett?

romról lévén szó –, hogy nem, hiszen hogy is lehetne a mindenkori zenei mindenidők top100-a? Például hogy lehet, hogy a sorban a Rolling Stones nyitó (és itt egyben záró) albuma, a Sticky fingers csak a 95.? Hogy lehet, hogy hiányzik a szinte teljes „Woodstock kemény-mag”, Janis Joplinnal, Jimmy Hendrix-szel, a The Who-val? Hogy nem képviselteti magát a Jethro Tull, a Uriah Heep? Hogy lehet egy kevésbé ismert Jeff Buckley az ezüstérmes, hogy mitől ennyire jó zenekar a Radiohead a 100-as listán szereplő három albumukkal, amelyek közül a leghátrább lévő „Kid A” is a 35. helyezett lett?

romról lévén szó –, hogy nem, hiszen hogy is lehetne a mindenkori zenei mindenidők top100-a? Például hogy lehet, hogy a sorban a Rolling Stones nyitó (és itt egyben záró) albuma, a Sticky fingers csak a 95.? Hogy lehet, hogy hiányzik a szinte teljes „Woodstock kemény-mag”, Janis Joplinnal, Jimmy Hendrix-szel, a The Who-val? Hogy nem képviselteti magát a Jethro Tull, a Uriah Heep? Hogy lehet egy kevésbé ismert Jeff Buckley az ezüstérmes, hogy mitől ennyire jó zenekar a Radiohead a 100-as listán szereplő három albumukkal, amelyek közül a leghátrább lévő „Kid A” is a 35. helyezett lett?

romról lévén szó –, hogy nem, hiszen hogy is lehetne a mindenkori zenei mindenidők top100-a? Például hogy lehet, hogy a sorban a Rolling Stones nyitó (és itt egyben záró) albuma, a Sticky fingers csak a 95.? Hogy lehet, hogy hiányzik a szinte teljes „Woodstock kemény-mag”, Janis Joplinnal, Jimmy Hendrix-szel, a The Who-val? Hogy nem képviselteti magát a Jethro Tull, a Uriah Heep? Hogy lehet egy kevésbé ismert Jeff Buckley az ezüstérmes, hogy mitől ennyire jó zenekar a Radiohead a 100-as listán szereplő három albumukkal, amelyek közül a leghátrább lévő „Kid A” is a 35. helyezett lett?

romról lévén szó –, hogy nem, hiszen hogy is lehetne a mindenkori zenei mindenidők top100-a? Például hogy lehet, hogy a sorban a Rolling Stones nyitó (és itt egyben záró) albuma, a Sticky fingers csak a 95.? Hogy lehet, hogy hiányzik a szinte teljes „Woodstock kemény-mag”, Janis Joplinnal, Jimmy Hendrix-szel, a The Who-val? Hogy nem képviselteti magát a Jethro Tull, a Uriah Heep? Hogy lehet egy kevésbé ismert Jeff Buckley az ezüstérmes, hogy mitől ennyire jó zenekar a Radiohead a 100-as listán szereplő három albumukkal, amelyek közül a leghátrább lévő „Kid A” is a 35. helyezett lett?

fotó: internet

Jimmy balkezes gitárja

Ami örök, az örök. Jimmy Hendrix pedig kétségtelenül az, és az isteni gitáros mit sem ért volna isteni gitár nélkül. Isteni dolgokat persze nem szoktunk számosítani, azaz „ár-címkével” felruházni, ez most mégis megtörtént. 168 ezer dollár. Legalábbis egy New York-i aukciós ház árverésén ennyiert kelt el a relikvia, amelyet 1968-ban készítettek: hathúros, és kifejezetten bal kézre készült.

A szerencés pedig egy bizonyos Bill Butler texasi nyugdíjas. Bizonyára nosztalgia céljából vette meg a gitárt, hiszen ő akkoriban lehetett olyan 20-30 év körül. A történetírás arról nem szól, hogy Bill apánk vajon járkált-e meztelenül például Woodstockban, vagy ott a helyszínen ázott-fázott-e, amikor Jimmy eljátszotta sajtóságon módon 1969-ben az amerikai himnusz, gitáron. Azt viszont tudjuk, hogy nem csupán ezt az egyébként önmagában sem értéktelen Hendrix-ereklyét kaparintotta meg a fentebb írt öszszegért, hanem 10.800 egység amerikai pénzt is otthagytott az

aukciósoknál az említett gitár szíjáért, de ennek körülbelül a feléért egy fényképet is megvett, amin Jimmy és két barátja két toplesztáncosnő társaságában látható (természetesen a hölgyek öltözködéséből könnyen lehet a foglalkozásukra következtetni).

Mindenesetre Bill Butler boltjában, ahová a gitár szeretné kiállítani, lehet, hogy nem is lesz feltűnő ez a ritkaság. Egy ritkaságokat árusító boltban ugyanis nem az.

Igaz, a többi ritkaság könyv-ritkaság, egy gitár pedig első látásra legalábbis feltűnőbb, mint egy könyv. Hogy a texasi Rosenberg városa, ahol ez a bolt található, ezentúl zárandokhely lesz-e vagy sem, nem tudni. Én mindenesetre jól érzem magam régi könyvek, egy régi Jimmy Hendrix gitár és talán az öreg birtokában lévő régi évjáratú whisky társaságában.

fotó: internet

Rocksarok

Decemberi rockőrület

Tankcsapda, Mindenki vár
valami TOUR, 2006. Szeged

Mindjárt december első napján elkezdődött Szegeden a szokásos metál-mikulásos és metál-karácsonyos év végi rockőrület a Tankcsapda segítségével. Az idei csapaturné már negyedik hónapja gázol végig az országon, mindenhol hatalmas tömegeket megmozgatva, miért lenne kivétel az alól Szeged? A bulinak az Etelka sori sportsarnok adott otthont idén is, így hát ide, a város szélére látogatott ki a több száz szegedi csapdarajongó. Már nem is akarok a ruhatár hiányáról szót ejteni, mert a végén mániákusnak nézhetnek, de itt sem volt, és ez szerintem nagyon fontos a sok-sok kis apróság között. A WC is külön problémát jelentett (nem tudom, egy sportsarnoknak azért szokott lenni normális mosdója, nem?), a toi-toi dobozok használata nem nevezhető épp higiénikusnak annak ellenére, hogy a legtöbben inkább az oldalát, vagy az árnyékát használták ki, persze főként csak a későbbi órákban.

A koncert hét óra körül kezdődött a zalaegerszegi Reactorral. Hát mit is mondjak róluk, egész ügyesek a srácok, igazi lendületes magyar metálbanda, éppen ideális hangulat-korbaesolók akármelyik nagyobb zenekar elé. Mindhárman élvezik a muzsikát és meg kell mondanom, rövid műsoruk ellenére engem sikerült meggyőzniük. Tehetséges zenekar, helyük van ebben a turnéban!

Utánuk a Szegedre már-már rutinosan lejáró (a metál fesztén is volt szerencsénk itt lenni) Road következett. Az előző számban róluk csak egészen rövid kritikára futotta, amit most mindenképpen szeretnék tovább elemezni, ha már ilyen gyakran előfordulnak nálunk.

A nyolc óra tájéka kezdő zenekar már majdnem a teljes aznapi létszám előtt lépett a színpadra és hát az biztos, hogy elég sokan voltak rájuk kíváncsiak, ami sok mindennek lehet köszönhető, de ebbe nem is nagyon szeretnék belemenni. Nyilván nagy dolog a Tankcsapda előzenekarának lenni és nagy dolog velük turnézni, de azért én olyan nagyon nem vagyok kibékülve a Road-dal. Szerintem ezek a srácok abban a gyenge „műfajban” is nagyon gyengék, amivel próbálkoznak; egy szóval tudnám jellemezni a koncertet: hamis, a szó minden értelmében.

Következik az est fénypontja, az ország leghíresebb rockzenekara, a Tankcsapda! Mondanom sem kell, a Beatles is megirigyelte volna annak idején azt a tömény sikoltozást, amivel Lukácsot köszöntötték a szegedi lányrajongók. Aztán elszabadult a tankarzenál rendesen, hiszen a kb. két órás koncerten a régi slágerek-

től a mai „rock” slágerekig gyakorlatilag minden szólt, amit Tankcsapdának hívnak. Ez az összeállítás nyilván kompromisszum, a mai és a régi rajongóknak is megfelelő, az úgyszólván mulatozó embereknek azért sikeresen eladható árucikk, de az igazat megvallva számomra túl színes. Részemről nem ilyen könnyen átjárható a különböző műfajok határai, és bennem zavart kelt az a hatalmas nagy szintkülönbség, amit egy csapatkoncerten kapunk. Tudom, hogy a zenekar mindegyik arcának megvannak a rajongói, sőt van, akinek mindegyik tetszik, számomra viszont érthetetlen a mai értelmetlen Tankcsapda... de az biztos, hogy különleges és a legjobb az, ha mindenki hallgatja saját szájíze szerint, a többi fölött pedig becsukja a szemét. Próbáltam én is így hozzáállni a bulihoz, és egész élvezhető volt, a régi fülbemászó dallamok kiégethetetlenül szikráztak fülemben – már-már hosszú évek homályából – és azért csak-csak elmosolyodtam néhány eléggé műmájér színpadi poénon is.

Hollywood-i rózsák a SZOTE Klubban

Nagyon gyorsan, rögtön a Tankcsapda koncert okozta mámorból nehézkesen kilábalva rájöhettünk, hogy ez a hét sem telhet el némi Rock N Roll nélkül, hiszen kedd este (december 5-én) ismét ellátogattunk hozzánk a Hollywood Rose (legutóbb február végén voltak itt). A koncertnek a SZOTE Klub adott otthont, akik most is elkövetették azt a szerintem súlyos hibát, hogy nem reklámozták a bulit kellőképpen. Továbbá előzenekarnak fel volt még tüntetve a szegedi Exit is, akiket hiába vártam érdeklődve, nem léptek fel ezen az estén. Nem baj, így utólag már bátran elmondhatom, hogy a Hollywood Rose mindent megtett a kárpótlásunkért. Nagyjából két óra hosszágú tartott a koncert, ahol minden igazi Guns'N Roses slá-

ger megszólalt, és így tíz hónap távlatából nyugodtan mondhatom, hogy folyamatosan javuló minőségben. A fiúk egyre több koncertet adnak, és már látszik rajtuk az összeszokottság, ami – valljuk be – a zenekarok egyik legfontosabb erénye kell, hogy legyen. Az ének is kifejezetten jó volt, pedig tisztán emlékszem: februárban még nagyon nem illett bele Jesse James a Guns'N Roses világába. Bár szerintem egy kicsit most is túljátszotta magát, de szépen énekelt és igazán egységes képet alkotott a bandával. Tényleg minden díszletet megérdemelnek, várom a következő Hollywood Rose koncertet.

Összeállította: Arany Sándor
fotók: internet, szote.hu

Csaó bambinó! A kommunizmus kísértete már csak a vécében lapul

Nem szűkölködünk. Minden lehetséges formában megemlékeztünk és emlékeztetünk a félszázados eseményekre, de ez így van jól. Horváth Péter önéletrajzi ihletésű darabját a világon egyedülálló humorral megáldott magyar nép szarkazmusához és „sírva vigadunk” látásmódjához komponálta. Ugyanis a Csaó bambinó! egy szegedi kamasz emlékeit idézi fel: tombolás iskolai bálokkal, elvágyódással, teli érzéki bizsergéssel. S mindeközben a bőrén tapasztalja a forradalom következményeit.

Borovics Tamás formálta meg az Ént. Tinédzser egy kaotikus családban, hormonjai által úzott fiatal és báty. Élénk, könnyed, mint aki beugrott elmesélni egy sztorit; saját, külön bejáratú démonjai vannak Lenin, Marx és Engels képében. A színész a langaléta „nagyfiú” szerepében kiválóan hozza a gyermekség minden kételkedését és szorongását pattanásokkal, bőrproblémákkal együtt. Öccse, Te, azaz Gömöri Krisztián végig „vándor képében”, természetes hátizsákkal és káromkodások közepe folyton Nyugatra indul. Eltökélt és lendületes, egy monitorra nem vetődő szót ki nem hagyja! Ő a beatnemzedék feltörekvő titánja, ha átengednék végre a határon. A lassan színészpárosnak is nevezhető együttes magasságbeli szélsőségeik ellenére a játékban remekül idomul egymáshoz.

Rác Tibor, Apa egész életében ideológiáktól sújtva és áldva próbál a színházi függönybe megkapaszkodva érvényesülni, végül rendezőből lefokozott színházi munkásként szorít neki helyet a rendszer. A prózai társulat „Keresztapájának” is nevezhető színész találó megtörtséggel, tétovassággal játszik, pont,

apa a nemzeti hősként tisztelt Apát dicsőíti, miközben rázza egy kicsit a rockyra. Kedves, imádnivaló szerep, amiben fürdőzni lehet, teljesen megérdemeltem. Szabó Gabi Anya szerepében olyan megtépzott, mint amilyen a rendszer lett, és olyan peckesen feszít ezek ellenére is piros körömcipőjében, hogy el is felejteti, mennyire is szorítja a cipő és a körülmények.

Ha el is képzelnék magunk előtt a tragédiát, az ajtókat döngető öklöket és a géppuska csövét, a bál, a Marina és a Pancsoló kislány dallamai, a Szalvétakirálynő, a táncoló Eiffeltorony és cigarettadobozok ezt mind tromfolják. Kesernyész, édeskes hangnem, a „van élet az elvtársak után” felfogás teszi az akkor történeteket elvivelhetővé, túlélhetővé és olyan emlékké,

amire akár dúdolhatunk egy dallamot, miközben tudatában vagyunk az akkor történetek fontosságának. Ezt üzeni a rendező felülemelkedve traumáktól és sorscsapásoktól sújtottan is.

Balázs Marietta
fotó: Veréb Simon

ahogy a gépezet rángatta az ember grabancát azokban az időkben.

Király Levente és Fekete Gizi hátországa nagyszülők képében, húzó és megtartó erőként csakis a „gyerekek” javát akarják. A Nagy-

Játék a kastélyban Azaz a keserű pirulát is le kell nyelni

Először fordult elő velem egy előadáson az, hogy megszámloltam a függönyredőket és a székszóvetet erősítő díszszegecseket, és nagyjából kimondtam magamban minden ötödik mondatot előre. Írásba adtam volna a legtöbb fordulatot és párbeszédet. A Játék a kastélyban Molnár Ferenc közízlésnek szánt darabja, melyben bombabiztosan kiszámított poénokon és sablonos helyzetkomikumon alapuló események zajlottak. Azt is tudom, hogy a szerző más darabja, például az Üveg cipő emlékezetes, jó darab volt.

A színpad antik bútorokkal berendezett kastélynak szánt szimplaság minden bonyodalom nélkül. A poros, régi rádiójátékokat idéző párbeszéd nemcsak a szöveg, hanem az előadásmód miatt hatottak unottnak számomra. S úgy éreztem, néha egyedül vagyok kínos mosolyommal a nevetgélő nézőtérben, de érzéseim szerint a darab nagyszínházi keretekben kisszerűnek hatott.

A két szerzőtársat, Turait és Gált Márton Andrást és Kiss Jenő alakította. Márton Andrást teadélutáni előadásmódban játszott, mint aki

tudott előre mindent mindenről és sejtette, hogy a közönség is tudja, így mintha csak felvázolta volna a szerepét. Mellette Gál, mint másodhegedűs, hogy úgy mondjam, még a hegedűjét se nagyon vette elő, éppen hogy csak néha megcsillant egy-két mondatban. A kezdő szituáció még kreatívgyanúsán boncolgatta a darabírás rejtelseit, amit a szere-

idétlen zeneszerző szerepe egyébként illet hozzá, de annyira kóválygott a szerepe adta lehetőségei között, mintha csak tegnap ugrott volna be valaki más helyett.

Csorba Kata és Kovács István szerelmi afférja nehezen hihető és mímelt hangnemben szólt a színpad mögül. A színésznő pongyolájának tollai voltak szerepének egyetlen ékei, habár meg kell hagyni, hogy kellően álszentén játszott a csalfa nő. A Postabank emblémát örökre magára tevőváltathatná Kocsis György, mégis ebben a szerepben tudott egyedi inas és talpnyaló lenni. „Profi zsúrkocsi-tologató” és remek színész. Lehet, hogy több pénzt és energiát igényelt volna a darab, és egy szikrával mókásabb, modern bohózatot láthattam volna, de így csak végig keresgéltem valamit, ami kiadta volna a történet attribútumát, de az csak a citrom jelszó és a nyelvtörő francia szavak voltak. Ha ezt a darabot „húzták ki a kalapból”, hát legyen, de vártam volna, hogy egy ilyen százsor előadott darabot felfrissítenek, átértelmezzék egy kicsit, hogy megtörténik a myfairlady-s metamorfózis. Ezúttal azonban a „nagy régi receptje” nem nyerte meg a tetszést, és nem hogy repetát nem kértem volna belőle, de még a főfogást is alig bírtam lenyelni.

Balázs Marietta
fotó: Veréb Simon

pük szerint a szerzők adtak elő. Aztán beindult a monotongépezet. Járai Máté, aki a Luxemburg grófjában még a felfüggesztett gígszi ezüsthatal is lejátszotta a színpadról, ezúttal csak feszengett szűkre szabott szmokingjában és szerepében. A felszarvazott

Ami a Dosszié mögött van

Azaz nekünk csak a széles látókör jár?

Ismét képernyőn az egyik kereskedelmi óriásadón Frei Tamás régióműsora. A Dosszié sokezer „oldalásra” duzzadt, első anyaga óta szinte már a világ minden tájáról hozott riportokat, interjúkat, tudósításokat a magyar otthonokba. A riporter pedig, aki már tanulmányai során is Budapestről Noxvillig kalandozott, úgy látszik, egész életét feltette arra, hogy a glóbuszt a maga számára egyetlen kicsiny várossá zsugorítsa.

Lassan az eszkimóktól a japán üzletemberekig mindenki komfortosollal üdvözlő a kíváncsi magyar riportert, aki -32 foktól plusz 40 fokig mindenhol képes megfelelő színű díszszekendőt vagy nyakkendőt választani, és mindeközben értelmes dolgokról kérdezni. S valahonnan a krétakorból vagy két vízzáró réteg között mindig talál olyan témát, amelyről több fakultatív kurzust indíthatnának az egyetemen.

Az átlagnéző is elfelejti az aktuális sorozat főhősének a nevét, ha idekapcsol, ugyanis meglátja a valóságot. Lát. Ez már önmagában megéri a kábeltv-díjat. Elgondolkodik rajta, vajon láthatja-e az ausztrál opálföldeket az utazási katalóguson kívül is, vagy az embert klónozó társadalom nincs is olyan messze, éppen csak néhány repülőjegyre? Vagy vajon a gyerekek már joystickkel a kezükben születnek? Vagy a hagyományos megtermékenyítés lassan divatjamúlt lesz? Vagy hogy növekszik az új generáció, aki pár e-maillal és mobiltelefonnal átfogja a világot? Ilyenkor a chips-es zacskó sem zörög tovább. A strukturálisan és

tartalmilag is jól szerkesztett műsor azt kérdezi, amit kell, és olyan választ ad, amit nem is vártunk volna. Bemutatja, hogy milyen fénysebességnyi léptékekben változik a világ, és hogy Magyarország ebben merrefelé tart. Azt akarja, hogy felpattanjunk a fotelből, és dobjunk el a távirányítót; és ne a tv-t, hanem magunkat irányítsuk. Nemcsak a pizzaméret választásának joga jár az embernek és vasárnap délutánok, hanem az is, hogy esetleg feltaláljon, megtaláljon valamit, elhatározza magát. Néha kidomborítja a világvége utó-utópisztikus problémáját is, csak hogy tudatában legyünk lényünk végességének, és megfontoljuk a szelektív szemétyűjtést vagy a környezetbarát üzemanyagot.

Lézerpontosságot, precizitást és profizmust sugároz. Ha már a magyar még mindig kb. 4 órát tölt a tv előtt, ebből az az egy-másfél óra nyugodtan mehet erre a műsorra.

Talán nem is az a lényeg, hogy miről szól, hanem hogy mit is akar a szánkba rágni alatta: a „te is meg tudod csinálni!” – csoporttréningek elhíresült jelmondatát...S nem is erőlteti, inkább csak felkínálja 21. századi digitális tálcán. Nem tudom, hogyan csúsztatják át a műsort az agysejtleépítő propaganda gépezetén, mert a „terhes” gondolatoktól megszabadított televíziós korában ez nem kis feladat. Mindenesetre dicsérendő. Az érthetően nem kis költségvetésből készülő és nem greenbox technikával megoldott összeállítások mögött akármilyen rejlik, én egyelőre csak értékelni tudom a törekvést, hogy lightos formában puhítsuk fel az agyakat az új tervek, kilátások felé. És ha az nem csak az, hogy bámulunk, hanem cselekszünk is, akkor felér egy egész „konvergencia (közelítés) csomaggal”.

Balázs Marietta

Paulo Coelho A Zahir

Esther, a háborús tudósítóként dolgozó nő tízévnnyi házasság után rejtélyes módon hagyja el sikeres író férjét. Látszólag minden különösebb ok nélkül, búcsú nélkül távozik nyitott, ámde boldog házasságukból. Talán kényszer hatására kellett elmennie, vagy elrabolták, megölték, esetleg elmenekült gazdag és befolyásos férje mellől, akivel kapcsolata már meguntta és kiüresedetté vált? Az író egyre kétségbeesettebben kutatja a feleségét, de mégsem bukkan a nyomára.

A Zahir, azaz a rögeszméje szorítása egyre jobban megszállottá teszi. Egészen addig titok lengi körül a nő eltűnését, míg meg nem jelenik Mikhail, a különös fiatalember, aki megígéri az írónak, hogy elvezeti feleségéhez. E titokzatos idegen segítségével útja Párizs felé vezet, ahol megtanulja feladni önszerekeit, megszabadul személyes történetétől, elfelejti múltját, és egy élő spirituális hagyomány segítségével megtisztulva jut el szerelméhez.

Misztika, ezotéria, útkeresés, a varázslatos tengri kultúra, valamint a szerelemként emlegetett kétértelmű érzéscsoport, mind-mind részei az író által feltárt világnak. A Zahir arab eredetű szó, amely olyan értelmű, mint a tudattól a tudattalan birodalmáig, jelentése pedig: látható, jelenlévő, észrevehető, szentség vagy örület. Coelho műve olyan, akárcsak egy egyetemes szimbólumrendszer archetipikus képekkel. Kérdéseket tesz fel és válaszokat ad, amelyek mögött rejlik tartalom bármelyikünk magáéknak érezheti.

Coelho önéletrajzi ihletésű, új műve nemcsak kitűnő emberismeretről és bölcsességről tesz tanúbizonyságot, de bepillantást enged a szerző legbensőbb félelmeibe, vágyaiba; feltárja féltett titkait, kétségeit.

Kovács Katalin

Minden kedves olvasónknak
áldott, békés karácsonyt,
és sikerekben gazdag
boldog új évet kívánunk!

TISZA
PORT
TELEVÍZIÓ

NON-STOP című
ifjúsági műsorunk
Rólad szól!

Hát nem látod?

Kihalt minden

Az ember gyermeke

Minden tanár és leendő pedagógus számára iszonyú kiindulópontból bontakozik ki Alfonso Cuarón legújabb filmje. A világ haladoklik, a gazdaság összeomlott, csak Anglia tartja magát valahogy, igaz, itt is csak diktatórikus eszközökkel tudják a rendet fenntartani, folyamatosan küzde a „menyők” áradatával.

Az igazi borzalom azonban nem a gazdasági és társadalmi bajokból fakad, inkább annak folyamánya: a Földön már 18 éve nem született egyetlen gyerek sem. Minden iskolát bezártak, a tantermekben vadállatok kóborolnak.

A kilátástalan jövő kiégett hőse volt felesége révén kapcsolatba kerül a menekültek jogaiért küzdő terroristákkal, bár igazi motivációt csak a felkínált pénz jelent számára. Amikor azonban kiderül, hogy a teljesítendő feladat egy terhes lány biztonságba juttatása, vagyis az élő csoda, a fekete madonna megmentése (egy néger lány lett végre terhes), természetesen megváltozik, letezi az üveget és végzi a dolgát. Vagyis fut,

menekül, küzd és életét áldozza a leendő gyermekért.

Amit Alfonso Cuarón rendező kapcsán mostanság emlegetni szoktak, az a Harry Potter harmadik része, ami miatta lett olyan „komor tónusú”. Ez a P.D. James regényéből készült sci-fi sem rózsaszín lányregény; szürke, ködös és sötét a kép, a kézi kamerás beállítások pedig testközlelből, a híradókat idézve mutatják a 2027-es év Angliáját.

Sok film riogatott már minket a világ teljes pusztulásával, meteorok, marslakók, árvizek, tűzvész és Tom Cruise formájában, de szerencsére Hollywood mindig megmentett minket az utolsó pillanatban. Ez a fajta fenyegetés azonban, ami a teljes kihaltást a meddőséggel, belső okokkal magyarázza, talán kevésbé elcsépett variáció. Itt egyszerűen elképzelhetetlen lenne egy teljesen pozitív végkifejlet, a főhős megmenekülése. Meg kell elégednünk a lehetőséggel, a talánnal.

Nehéz nem észrevenni a bibliai utalásokat, a megváltó születéséért való küzdelem

elemeit. Nyilvánvaló az üzenet a ma Európai Uniójának is: hamarosan az előregedő uniós népesség a bevándorlók tömegeivel fog küzdeni, ennek első jelei már ma is látszanak. A megoldások és a válaszok azonban nem. Egyébként a film nem törődik a hogyanokkal, mindent készen kapunk és sokszor csak távolról látunk. Nem derül ki a diktatúra természete, a világ problémáinak gyökere. A főhős traumái éppúgy rejtve maradnak, mint a megmentőként várt hajó eredete.

Ha túltesszük magunkat a gyermektelen jövő pedagógusokra gyakorolt negatív hatásain, igazán jó mozit láthatunk. Szórakozhatunk Michaelangelo Dávidjának fél-lábú változatán, az autótologató üldözési jeleneten, és elgondolkozhatunk azon, hogy a főhős öreg, füvező barátja pont úgy néz ki, mint ahogy az idős John Lennont elképzeltük. És így talán nem jut eszünkbe az, hogy minden antiutópia a jelenből táplálkozik, és a jelennek szól.

Bíró Csaba
fotó: internet

Szemből szemben

A téglá

A New York bandái és az Aviátor sikerei/sikeretelenségei után elkészítette legújabb filmjét Hollywood nagy örege, Martin Scorsese. Nagyszerű történet és nagyszerű szereplők egy klasszis rendező kezében; Scorsese vissza-idézte az eltemetett genzsterfilmek műfaját a mozikba.

A film alapsztorija az ír és olasz ellentét Amerikája, az ír hagyományok néha tragikus, néha eredeti humorú elővezetése, sugallata pedig, hogy mindenki felcserélhető, még a maffiavezér is, akiről csak a végén derül ki, hogy a leghatalmasabb szervezet téglája.

A Tégla főszereplője két fiatal férfi, akik egyszerre végeznek a New York-i rendőrákadémián, ám míg Billy Costigannek (Leonardo DiCaprio) azon nyomban az alvilág beépített embereként kell információkat gyűjtenie a helyi hatóság számára, addig Colin Sullivan (Matt Damon) a helyi bünszöveget vezet és annak vezetője, Frank Costello (Jack Nicholson) által a bostoni rendőrség vezetésébe épül be. Egyikük a maffiózónak, a másik a rendőrfőnöknek jelent, de egymás kilétéről fogalmuk sincs. Mikor ráébrednek, hogy kölcsönös beségéről van szó, örült

hajszába és a téglá (amerikai szlenggel patkány, azaz 'rat') felkutatásába kezdenek.

Frank Costello szerepét Scorsese eredetileg örök kedvencének, Robert De Nironak szánta volna, aki azonban saját rendezése miatt nem tudta elvállalni a feladatot, így végül Jack Nicholson kapta a megátkozott gengszter szerepét. Bár Scorsese az azóta két folytatást is megért Szigorúan piszkos ügyek mindegyik részéből emel be elemeket, mégis határozottan kikötötte, hogy nem egy remake-t szeretne csinálni. Bár magyar szemmel a film megszokott hollywoodi recept alapján készült, mégis a hibátlan forgatókönyvnek, a rendezői zsenialitásnak és a lehengető színészi játékoknak köszönhetően nyilvánvaló, hogy az alkotás a jövő évi Oscar-gála egyik legfontosabb szereplője lesz.

Kovács Katalin
fotó: internet

Filmajánló

Fegyverszünet karácsonyra

Főszerepben: Diane Kruger és Benno Fürmann, Guillaume Canet

Rendezte: Christian Carion

Szegedi vetítés: 2006. december 21-27.

Bekvárosi mozi Zsigmond Vilmos terem

Amikor 1914 nyarán kitér a háború, sokmillió ember élete fenekestül felfordul, s a harcok sokakat állítanak csatasorba. Beköszönt a tél és vele együtt a karácsony is: a fronton szolgáló katonákat családtagjaik és a hadsereg ajándékokkal halmozzák el, de a francia, skót és német lövészárkokban tartózkodókat a legna-

gyobb meglepetés nem a csomagokat kibontva éri. Aznap este csodálatos dolog történik, amely örökre megváltoztatja négy ember: egy anglikán pap, egy francia hadnagy, egy különleges német tenor és szerelme, egy szoprán énekes életét. Karácsony éjjelén megvalósul az elképzelhetetlen: a katonák kimásznak a lövészárkokból, s fegyvereiket hátrahagyva kezét ráznak az ellenséggel.

Nagy magyar filmrendezők IV.

Fábri Zoltán

Rendező és díszlettervező

1917. október 15-én született Budapesten. A Képzőművészeti Főiskolán kezdett, majd a Színművészeti Akadémiát végezte el. A Nemzeti Színházban kezdte pályafutását, mint díszlettervező, színész, játékmester. 1948-ban az Úttörő Színház igazgatásával bízták meg. Két év múlva meghívták a filmgyárba, ahol előbb a szakmai kört alakította ki, majd újabb két év után alkotóként is bemutatkozott. De ennyi elég is az életrajzból, inkább beszéljünk a filmjeiről, melyekkel megajándékozta a közönséget és a magyar filmművészetet.

Első önálló műve a falusi témájú *Vihar*. A közösség és az egyéni helytállás problémáját vizsgáló alkotás magán viseli a kor sok gátló követelményét. A film 1952-ben készült. Ekkor még sok mindent nem tudott megvalósítani a külső körülmények miatt, nem úgy az *Életjel* című filmjében, mely a szuhakállói bányászerecséltlenséget veszi alapul. Itt az életveszélyes helyzetben helytálló emberek sokszínű ábrázolásával a magyar filmművészet új korszaka felé egyengette az utat. A *Körhinta* volt az a film, mely olyan korszakban készült, 1955-ben, mikor a mesterségesen támasztott gátak leomlóban voltak. A paraszti környezetben játszódó szerelmi történet társadalmi körképé szelődik. A cselekmény és gondolati tartalom kibomlásával együtt él a film ritmusa. A kiváló alakítást nyújtó

Törőcsik Mari-Soós Imre páros mellett az apa alakja is fontos, aki az új korszak lélektani hitelesség-követelményeihez igazítva már nem a séma szerint formálódó „akadály-ember”, sem az a régi gazda, akit a történet átnevelhetne. Nem séma szerint való jellemfejlődését követhetjük ugyan, de a keserűség, a szegény, a természetes jóakarát, a szülői felelősség, paraszti bölcsesség egymással harcoló személyiségkomponensei által irányítva azért fontos átalakuláson megy át, még ha ennek végeredménye nem is több, mint a szomorú rezignáció. Kép, zene, színészi játék harmóniájával, a történet líraiságával, az ábrázolt situáció igazságával a magyar film történetében hosszú ideig mérőkövet jelentett. A *Körhinta* sikere után Fábri új hangot és stílust keres, groteszk hangvételű filmet forgat. Ez lesz a *Hannibál tanár úr*. Őt követte egy borsos, pikáns anekdota *Bolond április* címen. Ezután újra magára talált. Kosztolányi Dezső *Édes Anna* című regényének feldolgozásával eszméileg és formailag egyaránt gazdagodik világa. Nagy lélektani érzékek és képi fantáziával bogozza ki a kis cseleddény látszólag érthetetlen gyilkos tettét. 1959-ben készült el a *Dúvad*, mely kudarcba fulladt a Sarkadi Imrével való vita miatt. Rá két évre a rendező ismét a groteszk ábrázolás irányában keresi a kiutat. A *Két féldió a pokolban* megdöbbentő módon idézi a második világháború egy epizódját: büntetőszázadbeliek és német katonák mézárálással végződő fut-

ballmeccsét. Ugyancsak antifasiszta tendencia jellemzi a *Nappali sötétséget*. Következő filmje, a *Húsz óra*, mely a hatvanas évek közepén készült, joggal nyerte el a nemzetközi fesztiválok nagydíját. A Sánta Ferenc kisregénye nyomán készült filmben találkozunk a feldolgozás eredetisége, a rendező megújuló filmnyelve, a mondanivaló felelősségteljes hangja. Ám ugyanezt elmondhatjuk az amerikai-magyar koprodukcióban forgatott *Pál utcai fiúkról* is, melyet Oscar-díjra jelöltek.

Ismét groteszk témához nyúlt az *Isten hozta, őrnagy úr!*-ban. Örkeny István „modern mecseje” a habókos katonatisztról és terrorizált áldozatairól eredetileg vászonra teremt, aztán mégis előbb a kisregény-változat jelent meg, majd a színpadi verzió. Ilyenformán Fábri Zoltán filmje már a harmadik olvasat, ez azonban csöppet sem ártott a mondanivaló, illetve a látásmód eredetiségének. A mátrai faluskában különös szertartás részesei a frontra távozott – és ott elesett – fiúk idegbeteg parancsnokát szívélyes szertartásossággal vendégül látó Tót-familia tagjai, a kedves, jó tűzoltóparancsnok, természetes felesége és lánykája. Dobozolnak a mélyen tisztelt őrnagy úr óhaja szerint. Nincs megállás. Az álmatlanságban szenvedő férfi mániákus szenvedélyénél csak kitartása nagyobb. Nem hagyja ellankadni civil „egységét”. A dobosolás: gépies pótscelekvés. A környezet, mely a hőöket körülvézi, hiteles és valóságos, a békét és nyugalmat megzavaró öncélú tevékenység pedig tudathasadásos processzus. Éppen ebben rejlik az ábrázolás szokatlansága: a reális közegbe helyezett fantasztikus situációk mintegy időzjelbe teszik a háború idején játszódó közzjátékokat. A humor képletesen szólva, de a kifejezés eredeti értelmében is ő, hiszen az a nóta vége, hogy a szegény Tót türelme végül elfogy, s annak rendje-módja szerint négy részre szabdalja a margóvágo géppel nyugalmauk eszelős megzavaróját, a dobost.

Fábri Zoltán következő filmje a Kaffka Margit zárt kolostori világát idéző *Hangyaboly*. Ezt követi 1973-ban a *Plusz mínusz egy nap*, majd az *Utószézon*. A rendező a burleszkig ment el, miközben az emberiség egyik legnagyobb szégyenfoltjáról, ártatlanok üldözéséről beszélt. Ez a téma jelentkezik *Az ötödik pecsét*-ben. A magyar sors, a két háborút megért nemzedék kérdéseire keres választ a *Magyarok* és a *Fábián Bálint találkozási Istenell* című művében. A belső világ és az erotikus szféra mélységei ötvöződnek az ötvenes évek tragikus pereinek világával az ismét Örkeny elbeszélése nyomán forgatott *Rekvium* filmjében.

Filmrendezői mellett azonban nem adta fel díszlettervezői munkásságát sem. Filmdíszletei mellett színpadon is sokat tervezett. Évekig a Vígszínház tagja, a Magyar Film- és TV-művészek Szövetségének elnöke, háromszoros Kossuth-díjas, kiváló művész.

Bőrsök Rencsy
fotó: internet

Filmajánló

Shop-Stop 2.

Főszerepben: Brian O'Halloran, Jeff Anderson, Rosario Dawson, Kevin Smith

Rendezte: Kevin Smith

Szegedi vetítés: 2006. december 14-20.
Belvárosi mozi Balázs Béla terem

Dante és Randal már harmincas éveikben járnak, és még mindig a New Jersey-beli élelmiszerbolt és videotéka alkalmazottai. Körülbelül még egy percig, ugyanis a film elején lángokba borul az épület. Új munkahelyük a Mooby's gyorsétterem, melynek színvonalát jelzi, hogy tehénbőgésre nyílik az ajtó, és a desszert-specialitást tehénlepénynek hívják. Ám úgy tűnik, hogy Dante mégis megütötte a főnyereményt, gyönyörű barátnője van, akivel Floridába készül költözni, ahol a lány szüleitől ajándékba kapott ház és új állás várja. De vajon Emma-e a tökéletes nő számára, vagy Becky, a gyorsétterem bájos vezetője?

Randal nem örül a változásnak, ám felülemelkedik bánatán, és egy emlékezetes, állati jó búcsúpartival kedveskedik barátjának.

Mindeközben csak úgy röpködnek a levegőben a 18-as karikák; a dialógusok frenetikus, szabadszajú, gyakran vulgáris humora nem kíméli sem a szüzeket, sem a különböző faj- és népcsoportokat, de még a Gyűrűk ura-rajongókat sem.

El Tropico

Főszereplők: Andy Garcia, Dustin Hoffman,

Tomas Milian, Bill Murray

Társ-forgatókönyvíró-rendező:

Andy Garcia

Szegedi vetítés: 2006. dec. 28 – 2007. jan. 3.
Belvárosi mozi Zsigmond Vilmos terem

A film a havannai éjszakában játszódik, a Fidel Castro által 1959. január 1-jén megdöntött Batista-diktatúra utolsó hónapjaiban. A főhős az El Tropicó bár apolitikus tulajdonosa, Fico Fellowe (Andy Garcia), aki nem tudja visszatartani két öccsét attól, hogy kivegye részét a történelem formálásából. Luis részt vesz az elnöki palota hírhedt ostromában, Ricardo pedig Castro és Che oldalán harcol a dzsungelben. A körülmények ellenére a szerelem is megjelenik a véres havannai forradalom kelles közepén: Luis felesége Fico szeretője lesz...

Puskás Ferenc (1927-2006)

Hetvenkilenc éves korában, október 17-én reggel, hosszan tartó betegség után elhunyt Puskás Ferenc, az Aranycsapat legendás kapitánya, minden idők legnagyobb magyar labdarúgója.

Puskás Ferenc, akit csaknem mindenki Öcsi-nek szólított, 1927. április 2-án született a Józsefvárosban, onnan költözött át a család Kispestre, a lehető legjobb helyre, egy futballpálya szomszédságába. A fiú az iskola után egész nap focizott a házak közti beépítetlen területeken, például a szomszéd jó baráttal, a nála másfél évvel idősebb Bozsik Józseffel együtt. Itt, a Copacabanára hasonlító homokos talajon sajátította el a speciális lövést, amikor a labda tíz-húsz centiméterrel a föld fölött kikerül a felszín egyenetlenségeit, és súvít a kapu felé. Puskás Öcsi szerencsés korban született, mert az 1938-as világbajnoki ezüstérmes magyar válogatott tagjai kiváló példaképek voltak a fiatalok számára.

Apja is profi futballista volt, így az ő keze alatt kezdett játszani a ballábás fiú a balösszekötő poszton. 1942-től a Kispesti AC-hez igazolt. Csillaga szédületes sebességgel ragyogott fel: még nem volt tizenhét éves, amikor 1943. december 5-én a Nagyváradi elleni mérkőzésen mutatkozott be a Kispest színeiben az NB I-ben, egy hét múlva a Kolozsvár ellen pedig megszerezte első felnőtt bajnoki gólját. (Az olvasók figyelmébe ajánljuk a két ellenfél nevét és földrajzi fekvését!) A magyar bajnokságban lélegzetelállító teljesítményt nyújtott: 349 mérkőzésen lépett pályára és 358 gólt lőtt.

A legnagyobb sikereit a válogatottban érte el, ahol 1945. augusztus 20-án az Ausztria elleni 5-2-es magyar diadalt hozó találkozón mutatkozott be a válogatottban. A nemzeti tizenegyben, 1956. október 14-én (2-0) szintén a sógorok elleni találkozón öltötte magára utoljára a magyar címeres mezt, amikor az első találkozóhoz hasonlóan szintén szerzett egy gólt. Számtalan emlékezetes találkozón volt csapata legjobbjá és szerzett egy vagy több találatot. 1952-ben a Jugoszlávokkal szemben 2:0-ra megnyert döntőben a helsinki ötkarikás játékokon egyet, 1953-ban

a világhírnevet megalapozó római stadionváltón kettőt, amikor 3:0-ra vertük az olaszokat. Ugyanebben az évben Londonban, az évszázad mérkőzésén, a 6:3-on és 1954-ben a 7:1-re végződött budapesti visszavágón szintén. (A mai napig a labdarúgás történetének egyik legismertebb találat a Wembleyben a Wrighttal szemben tökéletesen kivitelezett, legendás visszahúzás csele, majd az azt követő, léc alá lőtt bombagól.) A németekkel szemben 3:2-re elvesztett világbajnoki döntőben is betalált. Kétszer, ám a másodikat – ma már tudjuk, hogy tévesen – az angol Ling játékevezető nem adta meg. Sir Alex Ferguson különleges játékosként jellemezte Puskást, és kijelentette: „Hogy miért nem nyerte meg a magyar csapattal az 1954-es világbajnokságot, máig rejtély számomra”.

A kapus Grosics Gyula, valamint a jobbfeledezt Bozsik József, a Kocsis Sándor, Hidegkuti Nándor, Puskás Ferenc csatártrío köré felépített nemzeti tizenegy négy éven át volt veretlen. A szenzációs széria sajnos a lehető legrosszabbkor, az 1954-es világbajnokság aranymeccsén szakadt meg. Nyolcvannégyszeres válogatottsága alatt Puskás Öcsi 83 gólt szerzett magyar színekben, amivel az olasz Gazzetta dello Sport összeállítása alapján minden idők legeredményesebb csatára.

Az 1956-os forradalom idején – több társával együtt – külföldön maradt. A másfél éves eltűlése alatt csak pénzdíjas találkozókra harkozott, majd a Real Madrid ajánlatát fogadta el. Spanyolországban telepedett le, ahol később a nemzeti együttesben is pályára lépett. 1958 és 1967 között a Gentoval és di Stefanoval felálló Real Madrid játékosa volt (hármukat a Bernabeu Angyalaiként emlegették); az akkor mítikus csapattal tovább halmozta sikereit: 3-szor volt BEK-győztes. Az 1960-as glasgow-i döntőben, a 7-3-as spanyol győzelemmel záruló találkozón például négy gólt lőtt az Eintracht Frankfurtnak. Negyvenéves koráig, 1967-ig volt a Real Madrid szerződötetett játékosa; a spanyol bajnokságban 179 mérkőzésen 154 gólt szerzett. Visszavonulása után a

futballal keresett pénzét különböző vállalkozásokba fektette be (többek között egy madridi kolbászgárba) és hivatását szakvezetőként, immár a pálya széléről folytatta.

Edzőként Görögországban, Chilében, Egyiptomban, Szaúd-Arábiában és Paraguayban dolgozott. Magyar klubnál soha nem edzősködött, de 1993 áprilisától júliusáig – négy mérkőzés erejéig – volt a magyar válogatott szövetségi kapitánya. Szakvezetőként legnagyobb sikerét a görög Panathinaikosnál érte el, ahol 1993. június 2-án vezetett a csapatot a 1:0-ra megnyert döntőbe a Real Madrid ellen.

Puskás Ferenc

Született: 1927. április 2., Kispest

Eredeti neve: Purczeld Ferenc

Válogatottságlól: 85/84 (magyar), 4/0 (spanyol)

Posztja: bal összekötő

Klubjai játékosként: 1942-49 Kispesti AC, 1949-56 Bp. Honvéd (magyar bajnokságban összesen: 349 mérkőzés/358 gól), 1958-67 Real Madrid (spanyol bajnokságban összesen: 179/154)

Klubjai edzőként: Alicante (spanyol), San Francisco Gales (amerikai), Vancouver Royals (kanadai), Panathinaikosz (görög), Colo-Colo (chilei), Szaúd-Arábia válogatottja, FCL Murcia (spanyol), AEK Athén (görög), al-Maszri (egyiptomi), Soi de América és Cerro Porteno (paraguayi), Panhellenic Melbourne (ausztrál), Magyarország válogatottja (1993. április-július, 4 mérkőzés)

naikossal érte el, mely irányításával BEK-döntőt játszott 1971-ben.

„*Kapcsolatom a labdarúgással olyan, mint egy szerelmi történet. Az életem a focival kezdődött és azszal is fog véget érni*” – mondta egyszer Puskás, akinek teljesítményét számos alkalommal elismerték. 2006. augusztus 28-án ünnepélyes parádé keretében elhelyezték lábnyomát a montecarlói Bajnokok Sétányán, amelyen a

labdarúgás történetének kiemelkedő alakjai kapnak helyet. A kilencvenes évek végén Nemzetközi Olimpiai Bizottság által megválasztott Évszázad Sportolója választáson Egerszegi Krisztinával és Papp Lászlóval együtt bekerült a 91 jelölt közé, de végül a díjat Pelé kapta. Ellenben a Nemzeti Sport c. napilap millenniumi szavazásán az olvasók szavazatai alapján – Egerszegi Krisztina mellett – ő lett az Évszázad Sportolója.

A világ legjobb labdarúgóit bemutató Futball Enciklopédia – melyhez az előszót a korábbi angol válogatott Gary Lineker írta – „*A büvös bal láb*” címmel két teljes oldalt szentel Puskás Ferencnek a „Futballistenek” fejezetben, ahova Diego Maradona, Eusebio, Pelé, Johann Cruyff, Bobby Charlton, Franz Beckenbauer, Alfredo di Stefano, Stanley Matthews és Lev Jasin került be.

Kispesten és az ország több városában utcát és iskolát terveznek elnevezni a legismertebb magyar labdarúgóról, ám már egy létesítmény viseli a nevét: 75. éves születésnapjának apropójából az ő nevévette fel a Népstadion, mely 2002 áprilisától Puskás Ferenc Stadion.

Huszka János
fotók: internet

MIQPA

láncfűrészsel, bőrtangával és elektromos fogkefével

Mint minden évben, most is Miklós-nap környékén rendezték a Mikulás Kupát. De ez nem olyan volt ám, mint az előzőek! A tesiseken kívül másik tanszégekről, sőt, karokról is indulhattak a vállalkozó diákok. A tanárok is megmutatták magukat, egész ügyesek voltak, de csitt! Erről majd később. Tény, hogy összesen nyolc csapat indult a vetélkedőkön. A jó hangulatról *Katona Zsolt* és *Krisz* (alias Mára Krisztián) gondoskodott mikrofonnal a kézben. Élőzenével indult a kupa, a harmadéves tesisek énekelték el

Linzenbold János gitárkíséretével a Fehér karácsonyt, majd *Hercegh Szabolcs és Bakai Dóra* táncbemutatója következett. Ezután megkezdődtek a vetélkedők, először csak finoman, de aztán a rendezők belesap- tak a lecsóba ren- de- sen. A „12 egymás kezét fogó és el nem engedő ember hulahoppkarikán átújjik” nevű kötelező darabot a kissé látványosabb és még annál is viccesebb „csak szájjal vegyük ki a szaloncukrot a körből” című produkció követte, amit mindenki nagyon élvezett. Bár engem még mindig kíváncsisággal tölt el, milyen ízű a szaloncukor, ha papírostól fogyasztjuk.... Persze ezen nem akadtam fent sokáig, annál is inkább, mert jött a palacsintás mikulásrandi. Na, ennek a feladatnak hallatlan izgalmas címe van, nevéhez méltó vizuális élményt nyújtott a sok pár, ahogy egy lufival hármasban összefogódzva rohángásztak, kentek palacsintát, sodorták és szívták, vagyis bocsánat, ették meg. Erkölcstelen korunkhoz illően az egymamú párok is reprezentálva voltak... vagy csak a nemek ará-

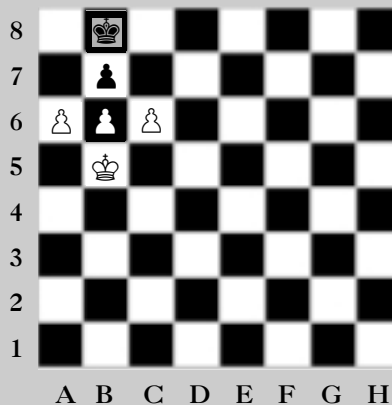

nya miatt kényszerültek erre a versenyzők? Majd a fittballon ugrálós-üditőívös verseny- szám következett, aztán pedig egy-egy, a Mikulásához írt igen különleges verset adtak elő a csapatok, amelyekben a kormányrúd, az izomtrikó és az exponenciális spektrofotométer szavak szerepeltek kötelező jelleggel, persze a címben szereplőkön kívül. Nemcsak a zsűri, de a nézők is jól szórakoztak a kecskerímek hallatán. Ezután jött az est fénypontja: a lányoknak fel kellett öltöz- tetniük a fiúkat. Hogy még érdekesebb legyen, a melltartót, szoknyát és harisnyát (a rúzt már inkább meg sem emlitem) bekötött szemmel kellett fölhelyezni az áldozatokra. A csapat- társsal lejtett utolsó tánc erejéig még rajtuk maradt a női jelmez, majd mindenki melege- gíteni kezdett a végső evezős váltóra, amit ergométerek segítségével rendeztek meg. Ez egy olyan vasszerke- zet, amin evezéshez hasonló mozgást lehet végezni, és méri az evező teljesítményét. Egyetlen szépséghibája, hogy vízre nem lehet menni vele, mert pillanatokon belül el- süllyedne, de ez a Topolya tornatermében láthatóan senkit sem aggasztott. A bajnoksá- gon mindenki nyert, aki részt vett, de a ve- télkedő eredményei a következők lettek: 1. hely: *III. éves tesisek*, II. hely holtverseny- ben a *tanárok* és a *TTK versenyzői* közt, harmadik emiatt ugye nem volt, 4.-ek – mit ad Isten – a *IV. évfolyamos tesisek*, 5. helyen az *I. évfolyamos tesisek*, 6. helyen a *II. éves tesisek*, 7. a *JGYTFK – EFK csapat*, és 8. pedig a *Károlyi kollégium bandája* lett. Gyertek jövőre is!

Garamvölgyi Gergely

Sakkfeladvány

Hökkenítő pontverseny

A megfejtéseket a sakk@lezerszalon.hu címre várjuk!

E havi feladványunk a következő:

Világos indul és négy lépésben mattol.

Figurák:

Világos: Kb5, gyalogok: a6, b6, c6

Sötét: Kb8, gyalog b7

Beküldési határidő: január 5.

A helyes megfejtők vagy a megfejtéshez legközelebb állók között Hökkenítő pólókat sorsolunk ki.

Előző rejtvényünk megfejtéséért

Hökkenítő pólót nyertek

Novák Ákos és Csetle Zoltán

(Átvehető szerkesztőségünkben 10-14-ig)

Gratulálunk!

A feladványt Dupsky László készítette.

CARSCHOOL
AUTÓSISKOLA

☺ oktatás délelőtt és hétvégén is

☺ diák- és csoportkedvezmény

☺ számítógépes gyakorlás

☺ részletfizetés, tankönyv

☺ rugalmas órarend

*Tanfolyamaink
kéthetente indulnak.*

Szeged, Tisza Lajos krt. 62.

(a Konzervatóriummal szemben, a Fogászati Klinika mellett)

Tel.: 62/424-025

Ha unod az anyósülést...

Modern mítoszok

A mokele-mbembe

Kongóban, a Likouala-mocsarak környékén a helybeliek szerint él egy hatalmas sárkány, melyet mokele-mbembe-nek hívnak. A szónak több jelentése is ismert, de a bennszülöttek nyelvében az elsődleges a következő: „aki megállítja a folyók áramlását”. A szörnyet szentként tisztelik egyrészt óriási mérete miatt, másrészt azért, mert amikor állítólag sikerült egy példányt elejteniük, mindazok, akik ettek a húsából, másnap meghaltak.

Sokan szkeptikusan álltak a történet előtt, főleg akkor, amikor a lény feltétlen hívei azzal álltak elő, hogy valószínűleg egy dinoszaurusz ijesztgeti már évszázadok óta az itt élőket. Ez sokak szerint már csak azért is képtelenség, mert átütő bizonyítékok a lény létezésére vonatkozóan sosem kerültek elő. Márpedig abszurd, hogy egy ekkora állat ilyen hosszú időn keresztül el tudjon bújni az emberek elől. A lényben hívők azonban éppen azt mondják, hogy a Likouala-mocsár környezeti viszonyai között minden esélye megvan erre. Egyrészt a nehezen járható utak, illetve a magas páratartalom, másrészt az állandó polgárháborús helyzet miatt a felfedezőik dolga rettentő nehéz.

Az első adat a lényről 1776-ból származik. Bonaventura abbé a Kongói-medencéről írt könyvet, és említést tesz egy hatalmas szörnyről, és annak kilencven centiméteres lábnyomáról.

... AMIKOR ÁLLÍTÓLAG SIKERÜLT EGY PÉLDÁNYT ELEJTENIÜK, MINDAZOK, AKIK ETTEK A HÚSÁBÓL, MÁSNAP MEGHALTAK.

1909-ben Carl Hagenbeck számolt be egy félig elefánt-, félig sárkányszerű lényről. Nagy lendülettel vetette bele magát a kutatásba, expedíciót szervezett a vidékre, de nem járt sikerrel. Legelőször John Menges hasonlította az állatot egy brontosauruszhoz, mindaddig senkinek sem jutott eszébe ez a lehetőség. Pedig a leírások alapján a szörny nagyon hasonlít a hetven millió évvel ezelőtt kihalt dinókhöz. 1913-ban von Stein kapitány, aki a német kormányának dolgozott, részletes leírást közölt az állatról. Ebből kiderül, hogy a mokele-mbembe

BONAVENTURA ABBÉ A KONGÓI-MEDENCÉRŐL ÍRT KÖNYVET, ÉS EMLÍTÉST TESZ EGY HATALMAS SZÖRNYRŐL, ÉS ANNAK KILENCVEN CENTIMÉTERES LÁBNYOMÁRÓL.

be méretét tekintve egy elefánthoz hasonlít, a színe barnásszürke, hosszú fogai vannak, és ugyancsak hosszú nyaka egy viszonylag apró fejben végződik. Valószínűleg növényevő, kedvelt eledele egy liánféle, de csak nappal mászik ki a vízből, hogy megtömje vele a hasát. Nem kedveli viszont a vízilovakat, egyből megöli, de nem eszi meg őket. Mindenesetre tény, hogy azokon a helyeken, ahol látni vélték a mokele-mbembet, nem élnek vízilovak.

Az 1920-as években megsokszorozódott a szörny felkutatására szervezett expedíciók száma, s az újságok is ekkor számoltak be először a titokzatos lényről. A XX. század közepén többek között a magyar származású Sáska László is megemlíti az Életem, Afrika című könyvében, hogy a Gibado-folyónál él egy, a vízilónál háromszor nagyobb élőlény, amelyet ő maga is látni vélt.

James H. Powel herpetológus 1976-ban és 1980-ban is szervezett expedíciót a Kongói-mocsárvidékre. A kutatás során főleg a Tele-tó környékét vizsgálta, és több információt, adatot is sikerült összegyűjtenie a szörnyről. A szemtanúk elmondása szerint az állat legalább négy, legfeljebb kilenc méter hosszú, s a hátán taréj is található.

Herman Regusters expedíciója során halotta a lény morgását, és társaival együtt állítólag látták is, fénykép mégsem készült róla a nagy páratartalom miatt. Marcellin Agnagna sem tudta lencsevégre kapni az állatot, ugyanis a nagy kapkodásban elfelejtették levenni a kameráról a sapkát. 1992-ben végül a japánoknak sikerült megörökíteniük valamit, amiről konkrétan nem tudni, hogy micsoda.

Fenyvesi Gréti
fotók: internet

Szimbólumok I.

Rengeteg félreértés van jó néhány szimbólummal kapcsolatban. Ezek nem feltétlenül okkult szimbólumok. De elsősorban én most ezeket szeretném tisztázni a következő néhány számban. Rengetegen hordanak különböző medálokat, amuletteket, sokszor azonban ők maguk sem tudják, hogy mi van rajtuk. Sokan azért hordják, mert a legjobb barátjuk is, vagy a legjobb barátnőjük is valami olyat hord. Mások azért, hogy különlegesebbnek tűnjenek. Érdemes lenne elgondolkodni mindenkinek, hogy milyen ékszert hord, de legfőképpen azon, hogy miért hordja.

Az általános félreértések az ótágú csillaggal kezdődnek. Engem nem egyszer „sátánistáztak” le, mert egy pentagramot hordok. Ennek a csillagnak alapvetően két fajtája van. Nehéz őket megkülönböztetni, mert ugyanúgy néznek ki általában, csak az egyiknek egy csúcsa mutat a föld felé, a másiknak pedig kettő. Általában a mágia témakörébe sorolják ezeket a szimbólumokat, amelyek nagyon sok mindent jelenthetnek.

Nem szeretek színeket használni, de sajnos a fekete-fehér gondolkodásmód már annyira általánosnak mondható, hogy az ezotériába is jócskán beépült, és így könnyebb elmagyarázni a különbségeket.

A „fehér” pentagram

Az embert, az ember és a természet kötődését szimbolizálja. De az öt elemben is gondolkodhatunk, ezeknek is a megfelelője.

Aki ezt hordja, alapvetően segítő szándékú, jót akar, és a jóért munkálkodik. Nem akar ártani az embereknek. Sok mai boszorkány is hordja. Alapvetően az ezotériához való kötődést fejezi ki. Védelmi funkciót is betölt.

Az ember szimbóluma jól látható a következőképpen

Ha jobban megfigyeljük az ábrát, különböző jeleket láthatunk, ezek egyes bolygókat jelölnek. Innen is látszik, hogy az ezotéria számos területe, sőt mondhatni, az összes összefügg egymással.

A „fekete” pentagram

Alapvetően a fekete mágia szimbólumaként terjedt el. Ma számos „rocker” hordja, és számos együttes is használja. Sokan vallási meggyőződésből hordják. Ez esetben semmiképp nem a jóért való küzdelem jele.

Ezt azért mondhatjuk, mert a jelképbe be rajzolható egy kosfej, mely az ördög szimbóluma. Ezt a következőképpen láthatjuk:

Tehát alapvetően az embereknek való ártás jelenik meg ebben a szimbólumban.

Ma már annyira nincs éles különbség a két, egymástól teljesen eltérő szimbólumot viselő emberek között, mivel igen kevesen vannak azok, akik komolyan gondolják, és van okuk rá, hogy ilyeneket hordjanak.

Szeretnék mindenkit megkérni, hogy a most leírtaktól függetlenül se rekesse ki a pentagramos embereket, mert nem tudni, hogy miért van a nyakában. Én azt szoktam javasolni, hogy kérdezzünk rá. Ez a legegyszerűbb.

Szekerczés Norbert

Elméelkedés

Elméelkedés

Érdekes volt ez az elmúlt hónap, és érdekes a mostani is. Sokan azt mondják, hogy mindennek vége, és sokan azt, hogy csak most kezdődik el.

De mi??? – tesszük fel jogosan a kérdést. Ha valaki olvasta az 1956-os és a 2006-os év bolygóállásait összevető frásomat, talán emlékszik még, hogy azzal zártam: jó lenne, ha odafigyelnének az emberek.

Sajnos az emberek nem figyelnek oda. Nemhogy egymásra, saját magukra sem.

Sajnos azok a konstellációk (bolygókapcsolatok), melyeket ott részletesen kifejtettem, egyre jobban fokozódnak, változnak, erősödnek. Sokan nehéz időszakot élnek meg, mondhatni: mélypontot vannak. Sok párkapcsolat ment tönkre a környezetemben, és sok táncolt pengeélen. Ezért elkezdtem gondolkodni, hogy vajon mi lehet ennek az oka?

Arra jutottam, hogy a „nagyvilágban” folyó események sajnos hatással vannak ránk. Ez nem mindig rossz, de most nem szerencsés, mivel káosz van környezetünkben, ezért káosz lesz bennünk. „Ami fenn, az lenn, ami benn, az kinn” – mondja az analógia. Ennek az első

fele a bolygók és az emberi viselkedés kapcsolatára utal, a második fele pedig arra, hogy amit látunk, érzünk a környezetünkben, annak mi is a részesei vagyunk; a mennyiben nem veszünk részt benn, akkor előbb utóbb fogunk.

Ha megfigyeljük, azt tapasztalhatjuk, hogy mostanság mindenki feszültebb (nem csak a közelgő vizsgaidőszak miatt), sokan keresik a másikon a támadható felületet, félreaggyarazzák egymás szavait, viselkedését.

Mint már említettem, sok kapcsolat ment tönkre, de nem csak az imént említett okok miatt, hanem mert egyre kevésbé figye-

lünk oda a másikra, és egyre agresszívakban lépünk fel a másikkal szemben.

Nem látjuk meg a jószándékot, a segítő-készséget, csak a negatívumokat, csak a rosszat. Mondhatni, sokkal peszsimistábbak lettünk.

Tehát az lenne a megoldás, hogy megismerjük a másikat, meghallgatjuk azt, amit mondani akar, nem kezdünk egyből téves következtetéseket levonni, és nem feltételezzük egyből a másiktól azt, hogy biztosan ártani akar.

Ebben az esetben állnánk vissza arra a harmonikus viszonyra, amelyből egy diszharmonikusunkat kreáltunk.

Szekerzés Norbert
Fotó: internet

A fotó illusztráció

Naprendszerünk bolygói

A Vénusz

A Merkúr után a Vénusz a Naptól számított második bolygó, mérete alapján pedig a hatodik legnagyobb planéta. Mivel a legfényesebb égitestek közé tartozik, nevét a görög mitológiából ismert Vénuszról kapta, aki a kerek istennője, és a szerelem és szépség istennőjének, a görög mitológiából származó Aphroditének az istenpárja.

Fényességét csupán a Hold és a Nap látványos fényessége szárnyalja felül. Akár fényes nappal, szabad szemmel is látható. Mivel közelebb helyezkedik el a Naphoz, mint a Föld, a legnagyobb eséllyel a Nap felé fordulva pillanthatjuk meg. Vigyázzunk azonban arra, nehogy azonosítatlan tárgynak nézzük, mint ahogyan azt tették többen.

A népnyelv Esthajnalesillagnak nevezte. Az ókori csillagászok is sokat tanulmányozták, de kezdetben azt gondolták, hogy hajnalonként és este két különböző bolygót látnak, s az egyiket Phoszporosznak, míg a másikat Heszperosznak hívták. Püthagorasz jött rá, hogy voltaképpen a kettő ugyanaz az égitest.

A Vénusz akár 42 millió kilométerre is megközelítheti a Földet, vagyis olykor rendkívül közel halad el mellettünk, legalábbis csillagászati mértékben mérve.

Bolygóstevérünk nem rendelkezik holdal, s bár sok mindenben hasonlít Földünkhöz, például belső szerkezetét, méretét te-

kintve, felszíne mégis lényegesen barátságosabb. Az üvegházhatás következtében rendkívül forró a hőmérséklete, körülbelül 750 K. Melegebb, mint a Merkúr, pedig az közelebb van a Naphoz.

A csillagászok többségének véleménye szerint korábban volt víz a Vénuszon, de a hőmérséklet emelkedése következtében az óceánok párologni kezdtek, s így a légkörben megnőtt a vízgőz mennyisége. Az üvegházhatás fokozódott, s elindult egy ördögi kör. A hőmérséklet még tovább növekedett, s a párolgás felgyorsult.

A Vénusz mágneses tere gyenge, pályája kevésbé elliptikus, inkább a körhöz hasonlít, sűrű légkörének 96 %-a szén-dioxid. Mivel tengelyének hajlása csupán két fok, évszakok nem alakultak ki rajta.

Johann Schröter már 1790-ben felfedezte a légkört, de a felszínét csak az utóbbi húsz évben sikerült teljesen feltérképezni.

A XX. századig nagyon keveset tudtunk róla egybefüggő felhőtakarója miatt. Az első UV megfigyelést az 1920-as években végezték, hiszen ezzel az új technikával több látható a felszínéből.

Az 1950-es években jöttek rá a kutatók arra, hogy a Vénusz forgása a Föld forgásával ellentétes irányú, majd az 1960-as években már radarvizsgálatokat is végeztek, s ezzel sikerült megfigyelni részletesebben a felszínét.

1961-ben indították el az első űrszondát, a szovjet Venera1-et a Vénuszra, de ez a vállalkozás kudarcot vallott, mivel pár nap múlva megszakadt az összeköttetés a Föld és az űrszonda között.

Az amerikaiaknak sem sikerült űrszondájukat, a Mariner1-et a Vénuszhoz eljuttatni, viszont a Mariner2-vel már sikert arattak, 1962-ben megközelítették a bolygót.

A szovjetek sem akartak azonban lemaradni. Felküldték az űrbe a Venera3-at, aminek sikerült elérnie elsőként, 1966-ban a Vénusz felszínét. Adatokat azonban nem küldött, mert időközben meghibásodott. A Venera4 nagyobb sikerrel járt, adatai szerint a Vénuszon 500 fok volt. A felszínat azonban nem érte el. 1970-ben a Venera7 már 23 percig küldött hőmérsékleti adatokat, a Venera10 pedig elkészítette az első képeket a tájról. Az amerikai Pioneer Venus-program részeként a Pioneer Venus Orbiter 1978-tól kezdve 13 éven át tanulmányozta a légkört és vizsgálta a felszínt egy radar segítségével.

Az 1989-ben felküldött Magellan űrszonda a felszín 98 %-át feltérképezte. 2006-ban az európai Venus Express is Vénusz körüli pályára került.

Az égitesten rengeteg vulkán van, köztük 167 óriásvulkán, s ezek egy része még ma is aktív. A Venera12 villámokat, illetve dörgést is észlelt. Mivel a Vénuszon nincsenek zivatarok, ezt valószínűleg vulkáni hamu hozta létre.

A bolygón rengeteg becsapódási kráter található. Ezek 85 %-a még kezdeti állapotban van, ami annak a jele, hogy kb. 500 millió évvel ezelőtt teljesen átalakult a felszíne.

Az északi féltekén található egy Ausztrália méretű kontinens, az Ishtar Terra, rajta a 11 km magas Maxwell Montes. A déli félteke kontinense a Dél-Amerika méretű Aphrodite Terra.

A Vénuszon szinte az összes felszíni formát híres történelmi és mitológiai nőkről neveztek el. A magyarok közül például Jászai Mari színésznő, illetve Orczy Emma regényíró nő kapta ezt a megtiszteltetést.

Fizel Nikolett
fotó: internet

A párom csak egy kellék

A minap egy házibuliban vettem részt. Ez nem egy hétköznapi házibuli volt. Itt ugyanis (ha szabad illet mondanom) a felső tízezer volt a vendég. A zene tűrhető, a kaja finom, a hangulat is megvolt. Be kell vallanom: én nem ki-mondottan szeretem az ilyen partikat, mert itt csak azt nézük, hogy ki kivel és miben jött. De elmentem, gondoltam, hátha akad téma a padlón, vagy csak megismerhetem a trendit. Egyikben sem kellett csalódnom. A trendi a térdnadrág hosszú csizmával, selyemtop zakókabáttal, csillogós táska, szőrös kabát. Van, akinek jól áll, van, akinek nem. Persze ezek nem kínais bővlik, eredeti plázás holmik, hogy márkanévet ne használják. Volt, aki már abszolút nem tudta mire költeni a pénzét, és feltűnőbb akart lenni a többenél. Ő kékre festette a haját. Hát, az én apám bizti beajulna. De nem is a divatról akartam beszélni. Aki megengedheti ezt magának, tegye. Az azonban nem kerülte el a figyelmem, hogy itt mindenki a hozzáillő partnerrel jelent meg. Holott a hétköznapiakon nem ezekkel a pasikkal töltik a legtöbb időt. Az öltözködésben már lassan nem lehet különbséget tenni ünnep és hétköznapi közt, hisz az ilyen egyének mindennap ünneplőben járnak, de azokat a napokat nem azokkal töltik, akikkel azon az estén megjelentek. Vegyük az egyes számú je-

öltet. Ő munkanapokon egy Gábor nevű, fura fazonnal mászkál, aki imád Jacksonra táncolni, és sosem venne fel ilyen rikító nyakkendőt. Vagy ott van Robi, aki még csak véletlenül sem akar nagyozolni a Land Rovere slusszkulcsával, csupán ujjgyakorlatokat végez. És az a cicababa sem az a személy, aki az anyósülésen mindig Robi mellett ül. Ezek szerint, aki itt megjelent, az mind valamelyik pénzben barátjával jött? Talán ezért nem cuppant el még egyetlen csók sem? Ez azt jelenti, hogy a lányok vagy fiúk szégyenkeznének a valódi jelöltjükkel? És a kivel most megjelentek, az csak egy kellék? Úgynevezett kiegészítő, mely jól megy a már-

kás ruhához, a kocsihoz és a vastag pénztárcához? Elérkeztünk egy olyan világhoz, amikor mások véleménye kiemelkedő fontosságot ért el. A legtöbben ki sem lépnek úgy az utcára, hogy ne gondolják végig, vajon mit gondol róla az, aki ránéz. Nem feltűnő ez a giccses táska, vagy nem áll rosszul ez a kalap? Úristen, mit szólnak, ha a kedvenc zöld tornacipőmet felveszem a rózsaszín dzsekimhez, és ezt még fokozom egy narancssárga táskával? Megjelenni tudni kell. Persze egyik menő srác sem akar beégni,

hogy valójában egy alacsony, dagi szemüveges lányba szerelmes, és a szőke spinét csak egy éjszakára bérelte. Vagy a lányok sem szívesen hallanák vissza, hogy az, akivel harmóniában élnek, csak egy Trabanttal rendelkezik. De mit szólnak azok, akik egy ilyen csajjal vagy sráccal akarják leélni az életüket? Tisztában vannak azzal, hogy mindig képben lesz egy harmadik, aki elkíséri szerelmüket ezekre az előkelő partikra? El lehet ezt fogadni, vagy lehet ellene tenni? Ennyire fontos, mit gondolnak mások? Ez egyszerű önbecsülés? Vagy csak fordított tükröképet mutatunk a világ felé? Nem is gazdagokról, hanem dzsentrikről beszélünk, akiken minden hamis? Talán legtöbbször diákhitelből élő egyetemista, akik félnek beismerni, hogy az egykor megszokott életmód már odavan. Akik csak kamuzzák, hogy most vettek egy új plazmatévét, és a BMW-t is csak az autókölcsönzőből gurították ki. Elvégre ki látja ezeket az autókat

hétköznapi? És ki fogja megtudni, hogy lóg-e plazmatévé a falon vagy sem? De ha az állítások igazak, akkor mit esznek azokon az egyszerű embereken, akikkel járnak? Akiknek még örömmel egy terepjáróval furikázgatni, és egy akciófilmet megnézni a 106 cm-es képátlójú csodán. Vagy pont ez a jó? Hogy őket még ezekkel el lehet büvölni? Elvégre minek dicsekedni egy szőrme-kabáttal, mikor a másik is megve-

heti? Szükség van erre az erős lábrázásra? Nem kapnak izomlázat tőle? És az a sok ékszer... hogy nem húzza le a nyakát! Ha egyszerű bizsuban jelent volna meg, mindjárt szót érdemelt volna. Az már kilógott volna az összképből. Ugye, ez ismerős? Őket is befolyásolja a közvélemény. Ha te veszel egy felsőt, ami neked marhára bejön, de aki csak meglátja rajtad, közli veled az ellenkezőjét, hányszor veszed még fel? Soha többé? Na ugye. Te is adsz mások véleményére, és egy idő után már észre sem veszed, hogy nem te öltözködsz, hanem mások öltöztetnek. Szépen lassan utánozod a többieket. Aki most

•••••

Holdhoroszkóp

„A Hold a lélek tükré”
(Kathie Kai-Thian)

December 12.

Fogyó félhold – Szúz

A koncentrációs készség erősödése várható. Képesek vagyunk belátni a hibáinkat. Szorgalommal végezzük a teendőinket. Mélyen utánanézzünk a dolgoknak.

December 20.

Újhold – Nyilas

Álmodozunk, reménykedünk, tervezgetünk ebben az időszakban. Gyűjtünk erőt az előttünk álló feladatok legyőzéséhez és sikeres teljesítéséhez!

December 27.

Növekvő félhold – Halak

Feláldozzuk-e önmagunkat másokért? Képesek vagyunk-e a saját érdekeinket visszahozni azért, hogy mások előrejussanak? Ezekről a kérdésekről elmélkedünk ebben a néhány napban. Sokan megkísérlik majd, de nem fogják végigvinni a folyamatot.

Szerkesztés Norbert
(abroso@citromail.hu)

•••••

azt gondolja, hogy nem ruhadarabokra gondoltam az előbbi példában, igazam van. Aki azonban fittyet hányva a véleménynek továbbra is hordja a felsőt, az jól teszi. Ha talán valaki azon a bulin nem egy elit kísérelvel jelenik meg, hanem a valódi párjával, egy idő után mindenki követte volna a példáját. (Vagy nem.) Lehet, hogy ez sosem derül

ki. Mindegy, hogy szervírozzák az emberek a véleményét: a reggeli kávé mellé vagy a buli női mosdójában, mindig azon leszünk, hogy a leginkább beilleszkedjünk a minket körülvevő társadalmi életbe. Még ha mindenben nem is értünk egyet velük.

Börssük Rencsy
fotók: internet

Névny	Szexszital		Elköszönés		Ene		Továbbá		Kortyolja	Svájc		Alyja
	Vegeféltes (1)	Nemesqáz	Jó kedélyű		belsőjel	Átver	Leszolja	Antselm				
Vonatkozó névmas	Olasz tévélado			Kommunális csoport névadója	Fejést veszti		Elősködő a hajban					
Osszevissza lép	Vegeféltes (2)		Osszegyűrt lapidarából									
Nagyon nagy			Húst tartósít									
Nevelgél												
Megrogzott												
Félig Onf												
Mégis												
Ruha szakadását megvarja												
Mely irányba?												
Kártyajáték												
Felbomlott ózonf												
Asszony												

REJTVÉNY

E havi rejtvényünk
beküldési határideje:

2007. január 5.

A helyes megfejtők között a
tegyükfelhogy zenekar CD-jét és

Hökkenítő pólót sorsolunk ki.

Előző rejtvényünk megfejtése:

Annyi esélye van, mint
háromlábú sündisznónak az
autópályán

tegyükfelhogy CD-t nyert:

Lőrincz Gergely

Hökkenítő pólót nyert:

Varga Adrienn

Gratulálunk!

(Az ajándékok átvehetőek szerkesztő-
ségünkben munkanapokon 10-14-ig)

Sütés, főzés!

Karácsonyi mákos bejgli

Ahány ház, annyi szokás. Egyesek halászlé, mások töltött káposzta, megint mások pedig kocsonya nélkül nem tudják elképzelni a szentestét. Egyvalamiben azonban valamennyien hasonlítunk: karácsonykor degeszre esszük magunkat. Pogácsák, sütemények, a fáról lopkodott szaloncukrok, na meg az elmaradhatatlan bejgli teszük valóban felejthetetlenül az ünnepet.

Tészta

Hozzávalók:

- 1 kg liszt
- 40 dkg vaj (margarin)
- 10 dkg porcukor

- 2 dkg élesztő, 1 dkg só
- 3 dl tej
- 4 db tojássárgája
- 1 dkg vaníliás cukor
- 1 dkg citromhéjreszelék

Az átszitált lisztet és porcukrot, vaníliás cukrot és citromhéjat összegyűrjük a zsiradékkal. Hozzáadjuk a tej felében csomómentesre kevert élesztőt és a maradék tejből oldott sót a tojássárgákkal. Alaposan kidolgozzuk a tésztát, de gyorsan, nehogy a zsiradék megolvadjon. Ezt a tésztamennyiséget 8 különböző részre osztjuk és formázzuk, majd legalább félórára hűvös helyre tesszük pihenni.

Töltelék

Hozzávalók:

- 50 dkg mák, 30 dkg cukor
- 5 dkg mazsola
- 2,5 dl tej
- 2 dkg vaníliás cukor
- 2 dkg citromhéjreszelék
- őrölt fahéj, szegfűszeg
- esetleg reszelt alma

Az őrölt mákot az összes ízesítőanyaggal összekeverjük. A tejet a cukorral és a mazsolával fel tesszük főni. Miután felforrt, ráöntjük az ímént előkészített mákra, jól összekeverjük, és félretesszük hűlni.

A bejgli elkészítése

A tésztát 3-4 mm vastag téglalap alakúra (kb. A/4 méret) nyújtjuk, lehetőleg liszt használata nélkül. A töltelék egyenletesen rákenjük a kinyújtott tésztára, ügyelve

arra, hogy a szélein 1-1 cm kima radjon. A tészta rövidebb oldalainak szélét 1 cm szélességben behajjuk a töltelékre, majd hosszanti oldalával párhuzamosan rúd alakúra felcsavarjuk.

Először simára kevert tojássárgájával kenjük le, és langyos helyen érleljük. Amikor megszárad a felületén a sárgája, a kelési folyamat miatt kis hajszárpredések keletkeznek. Ekkor a bejglit csak tojásfehérjével kenjük le, és hűvös helyre tegyük, amíg felülete megszárad. Sütés előtt szurkáljuk meg hurkapálcával, hogy a felesleges gőz könnyebben eltávozhasson, ne repessze szét a rudakat. Úgy helyezzük a tepsibe, hogy a hajtás alulra kerüljön. Közepesen erős, kb. 200 fokra felmelegített sütőben 40 percig süssük.

F.N.

A HÖKKENTŐ a Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület tagja

Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület

Kezdeményezésünk támogatói

A lap az Európai Unió támogatásában részesül

Hökkenítő – a szegedi hallgatók lapja • Főszerkesztő Forró Lajos • Főszerkesztő-helyettesek Bíró Csaba, F. Szél Ildikó • Szerkesztő Rácz Bea Munkatársak Ruzsinszki Anita (zene), Fizek Nikolett (bájtal), Garamvölgyi Gergely (fotó), Boros Tamás (szösszenetek), Pál Imre, Székely László (mappa, nézőpont), Balázs Marietta (színház), Kádi Péter (irodalom), Huszka János (sport) • Korrekció Bába Nándor, F. Szél Ildikó • Hirdetés Alattyányi István 30/40-37-963 • Felelős kiadó Jancsák Csaba • Szerkesztőség és Kiadóhivatal 6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6., telefon/fax: 62/544-759 Drótposta hokkento@levele.com • Kiadja a Főiskolások a Szegedi Universitás Alapítvány és a SETUP Alapítvány • Tördelés és nyomdai előkészítés SPFO • Borítótérny Márk Attila • Megjelenik 6000 példányban • Lapengedély száma 75.672/1997 • Nyomda Bába és Társai Kft. 62/464-015 A megjelent hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! • Lapunk előjegyezhető a szerkesztőség címén: 105 Ft/szám. • A lap megjelenését az Európai Unió és a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat támogatta • Az Egyetem a Hökkenítő állandó melléklete • ISSN 1585-1605

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

OBSEVER

Gyógy-szertár

SAKÉRTŐNK:
DR. SZEMERÉDI ISTVÁN

Influenza, fertőző agyhártyagyulladás

Újra itt a tél – még ha most nem is érezzük igazán –, s ezzel együtt az influenza, valamint a bakteriális fertőző agyhártyagyulladás veszélye is.

Ez utóbbiról informálok Önöket.

A fertőzés cseppfertőzés útján terjed, elősegít a szoros kontaktus, együttalvás, zárt közösség. A kórokozó a meningococcus. Ennek „A” típusa Afrikában fertőz, a „B” típus Magyarországon a megbetegedések 70-80 %-át okozza. Igazán járvánnyal a „C” típus fenyeget.

Terjedésére jellemző, hogy míg 1994-98 között 30 eset volt évente, 1999-ben már 82, később kis mértékben ugyan, de nőtt az esetszám.

Kezdetben nehéz a felismerés, mert megfázásos, influenzás panaszok, tünetek észlelhetők: láz, fejfájás, izomfájdalom, majd gyors állapotromlás következik be a tudat zavarával, ideggyógyászati tünetekkel. A betegség lefolyása súlyos, intenzív terápiát igényel.

Hajlamosító tényezők: az előzetesen lezajlott lázas betegség, az immunrendszer gyengesége más betegség következtében, a lépeltávolítás utáni állapot (pl. trauma következtében).

Járványszerű terjedése lehetséges a bölcsődékben-óvodákban-iskolákban, kollégiumokban, laktanyában...

Rendelkezünk védőoltással a „C” típusal szemben, ez évtizedes védeltséget nyújt. A „B” típus ellen nincs vakcina.

Az oltást ajánljuk bármely életkorban. Mint a védőoltásokra általában jellemző, az oltási reakció gyenge, maga a betegség szövődménye sokkal súlyosabb lehet.

Várom kérdéseiket a
drszemeredi@online.hu -n.

Dr. Szemerédi Orvosi Kft.

6725 Szeged, Korda u. 18.
(a Kálvária térnél) Tel.: 444-493

A JGYTFK és a BTK
hallgatói részére
tértítésmentes alap- és
házi orvosi ellátást
biztosítunk.

Horoszpók

2006. dec. 15. – 2007. január 15.

Készítette:
Győri-Farkas Zsuzsanna,
kineziológus, természetgyógyász

Nyilas ♄ – Ha pattogsz, nem mennek jobban és gyorsabban a dolgok. Miért nem látja mindenki olyan jól a világot, mint te? Hát? Fogadd el, hogy te része vagy az egésznek. Mindenki nek van jogosultsága, hogy legyen jogosultsága. A vidámság legyen életed nagy része a karácsonyi ünnepek előtt, alatt és után. Oxi?

Bak ♉ – A család mindenekelőtt. A hit, remény, szeretet. Kicsit el vagy szállva. Olyan eufórikus „mindenmegbocsátó” és fennkölt hangulatban létezel. Lépj le a földre, és ne költs magad túl. Az Óperencián... Csodavárás. Lesz.

Vízöntő ♒ – A kis érből patak, folyó lesz, ami aztán egyesül a tengerrel. Gondolataid most jövőt teremtenek magad és más emberek számára is. Megtanulsz járni a vízen, de energiáid magad és mások jobbítására fordítod. Össejt, mikroorganikus egység. „Tyúha”!!!

Halak ♉ – Kicsike bomba robban. Azért meglök, no nem fényvnyire, de előre. Gondold át, mit tehetnél, hogy ez bekövetkezzen? Szerintem semmit. Elő van írva receptre. Sors. Utána kitisztul az út, amelyen biztonsággal járhat. Kis piros hősizma beszerzendő.

Kos ♈ – Komoly döntések előtt állsz. Nem szereted, ha összecsapnak a hitelek hullámai a fejed felett. Pedig még egy szgép. Kéne. Ne izgulj, más is vesz. No, kivagy ezzel a vedd és vidd örületes karácsonyi bevásárló hisztériával. Koncert, színház, pihenés.

Bika ♉ – Szeresd önmagad. Az egész egy ajándék. Fizikai testben lőni igen komoly feladat. Talán segít a gondolkodás. Szép vagy, gyönyörű, intelligens és eszes. Hát, hogy néha nem. Talán emberből vagy. Szerintem IGEN!

Ikrek ♊ – Kard ki kard! Miért is? Ki bántott? Mi a sérelem? Mi az ok? Hosszú. Tele van a hócipő? Nem olyan veszes. Egy jó társ, aki ilyenkor felrángat a békából... Szerelem. Igen. Szórákozás. Igen. Életigenlés, létöröm. Karácsony.

Rák ♋ – Jutalom. Kiténtetés, jó vizsga. Megelégedettség. Jó évzárás. Sok munka van mögötte. Karácsony után megérdemelt „lőga lába lőga”... Kicsit fel kéne pörgetni a szerelmi életeredet. Hm...

Oroszlán ♌ – Kis kacsá fürdik... – a boldogságban. Körtán, rituálé, mágia. Maya. Amire eddig nem is mertél gondolni, most megkapod. Karácsonyra. Az ajándék most még nem kézzel fogható. Amikor az ember legtitkosabb vágya teljesül, a mennyországban érzi magát. Örülök, hogy ezeket a sorokat leírhattam neked.

Szűz ♍ – Emelkedettséged fénye átragyog az aurádon. Mi történt? Spirituális váltás. Dimenzióemelkedés. Beavatás? Korral jár. Valami megvilágosodott benned. Lehet, hogy az emberi kapcsolataid egy kicsit lazábban veszed. Vagy egy új szerelem? Ki tudja???

Mérleg ♎ – Vállrándítás. Sokaknak „szemet-szűr”. Nem ez jellemző rád. A világ kegyetlen és kegyes egyszerre. Vedd észre a dolgok jó oldalát is. A lehangolt zongorát fel szokták hangolni. Már közeledik feléd a „felhangoló”. Formája lehet: gondolat, ember, pénz. Válassz!

Skorpió ♏ – Végre önnönmagad felé fordítod a figyelmet és figyelmeted. Kemény dolgok ezek. Ki akarsz törni a beskatulyázásból. Sikerülhet. Sikerülni fog! Közben néha nem baj, ha elérzékenyülsz a másik nem iránt. „Ösz-tökélhet”!

Karácsonyi népszokások

Az ünnepek elképzelhetetlenek valamilyen népszokás nélkül. Általános iskolában még nekünk is kötelező volt ezekről tanulni, még ha nem is hódoltunk eme szokásoknak. Manapság egyre kevesebbet lehet hallani a betlehemezésről vagy a Luca székéről.

Luca napja (december 13.)

A legismertebb Luca-napi hagyomány szerint ezen a napon kedték el készíteni 13 félé fából a Luca székét. Ha valaki karácsony napján felállt erre a székre, felismerte a boszorkányokat.

Advent

Ez az időszak a karácsonyra való készülődés ideje. A karácsony előtti negyedik vasárnap kezdődik, december 24-éig tart. Advent vasárnapjain egy-egy gyertyát meggyújtanak az adventi koszorún.

Mendikálás

Ez a népszokás már nem annyira ismert. Elnevezése a mendicare = koldulni szóból ered. E hagyomány szerint a gyermekek sora járták a házakat, mindenhová becsöngettek és némi édesség reményében karácsonyi dalokat énekeltek.

Kántálás

A kántálás jellegében kicsit hasonlít a mendikálásra. A karácsonyi énekes, verses köszöntőt nevezik így. A mendikálással szemben kántálni elsősorban a felnőttek jártak este, az éjféli óráig.

Betlehemezés

A játékban részt vevők általában pásztoroknak öltözve, saját kezűleg készített jászollal járnak házról házra, mindenhová bezörget-

nek és szent énekekkel, párbeszéddekkel elevenítik fel Jézus születésének körülményeit.

Pásztorok karácsonyi vesszőhordása

A karácsonyt megelőző estén a pásztorok vesszőkkel járták körbe a házakat. A ház asszonya a kötényével húzott ki néhány szál vesszőt a rakásból, így a hiedelem szerint állatai a következő évben egészségesek lesznek. A vesszőért cserébe a pásztor bort, cipőt, pénzt kapott.

Karácsony

Ez az ünnep már sokban eltér a régi hagyományoktól, bár az mindmáig igaz, hogy Jézus születésének és a szeretetnek az ünnepe. Régen egy-egy család a karácsony napját együtt töltötte, adventi, karácsonyi dalokat énekeltek. Az esthajnalcsillag feljövetelekor került sor a karácsonyi vacsora elfogyasztására. Sok ház udvarában a gazda puskalövése előzte meg a vacsorát, amely a gonosz lélek elriasztására szolgált. A karácsonyi asztal a mai napig is elképzelhetetlen hal, bejgli, alma és dió nélkül. Az alma a család összetartásának szimbóluma. A vacsora után a gazdaszóny egy szép, piros almát annyi szeletre vágott, ahányan ültek az asztalnál, mondván: amilyen kerek az alma, olyan kerek, összetartó legyen a család a következő esztendőben.

Regölés

István napjától, december 26-tól újévig jártak végig a regösök a falu házait. A regölés természetvarázsló énekmondás, köszöntés; bőségarázsló, párokat összehozó szokás volt. A regösök daloltak, jókívánságokat mondtak a ház lakóinak.

hóki

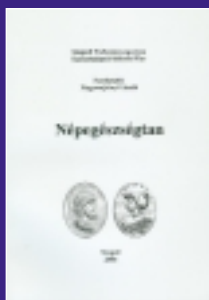

Újdonságok a JGYF Kiadó boltjaiban

Egészség és nyelv.
Mire alkalmas a
neurolingvisztika?
Érdekes szakkönyv a nyelvi
patológiákról és az
emlékezeti működésről.

HOFFMANN ILDIKÓ –
NÉMETH DEZSŐ:
Fejzetek a
neurolingvisztikából
SZEK JGYF Kiadó,
124 oldal, 1.423,-Ft

Megőrizhetjük-e
egészségünket? Mit
tehetünk?
Szakmai jegyzet az
Egészségügyi Főiskolai Kar
hallgatói számára, de minden
érelklődő tanulhat belőle.

NAGYMAJTÉNYI LÁSZLÓ
(szerk.): Népegészségtan
JGYF Kiadó, 2006. 204
oldal, 2.603 Ft

„Az ember szabadnak és
egyenlő jogúnak születik,
és az is marad.”
Érdekes szakkönyv vizsgálja
az egyenjogúság problémáját
a magyar közjog fejlődésében.

KISS BARNABÁS:
A jog egyenlősége
– az egyenlőség joga
SZEK JGYF Kiadó,
300 oldal, keménytáblás,
3.586,-Ft

Hatalom, jog, gazdaság,
történelem, építészet,
emberi természet, nyelv,
művészet
Neves szerzők tanulmányai
egy kötetben.

TÓTH SZERGEJ (szerk.):
Hatalom
interdiszciplináris
megközelítésben
JGYF Kiadó, 2006. 234 oldal

Hogyan látják
Magyarországot
Finnországban?
Szakkönyv, amely a
történelmi események
visszhangját mutatja be.
GOMBOS JÓZSEF:
Stúdiumból politikum –
Magyarország-kép a
világháborúk közötti
Finnországban 1919–1939
JGYF Kiadó, 2006.
300 oldal, 3.264 Ft

Amit a több mediális
összetevőből felépített
kommunikátumokról
tudni kell!

VASS LÁSZLÓ:
Színek és képek
SZEK JGYF Kiadó,
160 oldal,
2.774,-Ft

Kedvezményeinkről érdeklődjenek
a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó jegyzetboltjaiban.

A JGYF Kiadó új weblapja: www.kiado.jgytf.u-szeged.hu
80 000 féle könyvből lehet rendelni.

Az Erényi Optika üzleteiben már karácsony van!

Szép és hasznos ajándék szeretteinek
a tökéletes szemüveg!

Több személyre szabott ajánlattal, engedmények
sokaságával, szakszerű kiszolgálással, szemész
szakorvosi vizsgálattal várjuk az egész családot!

Szemvizsgálatot végez:

Dr. Pályi Éva
Dr. Herboly Margit
Dr. Fárk Ildikó

Karácsonyi Akcióban most:

- kiváló minőségű márkázott MULTIFOCÁLIS, SZÁMÍTÓGÉPES, többrétegű bevonattal ellátott vékonyított és normál lencsék,
- keretek akár 50%-al olcsóbban,
- -10 % diákkedvezmény.

ÖRÖMTELI ÜNNEPEKET
ÉS BOLDOG ÚJÉVET KÍVÁNUNK!

JÖJJÖN EL, MEGÉRI – ERÉNYI!

E-mail: erenyi@erenyioptika.hu

Széchenyi tér 5.
Tel.: 62/424-268

Kárász utca 15.
Tel.: 62/424-608

Nyitva:
HP.: 9.15-18
Szombat: zárva

Nyitva:
HP.: 9.15-18
Szo.: 9.15-13 óráig

**CENTRÁL
KÁVÉZÓ
ÉS RETRO CLUB**

A kávézó minden hétköznap
10 órától 22 óráig várja a
Fekete Arany szerelmeseit!

Szeged, Széchenyi tér 3.
(Tisza Hotel épülete)

Legyél **TE** az Egyetem Arca

A 2006/2007-es tanévben a Hökkentő szerkesztősége újra meghirdeti nagyszerű arcszépségversenyét, amelyre a megjelenést követően 4 hónapon keresztül lehet nevezni.

Várjuk mindazon bátor hölgyek jelentkezését, akik:

- az SZTE bármelyik karán tanulnak, és aktív hallgatói jogviszonnyal rendelkeznek,
- beküldenek egy jó minőségű képet magukról, amelyen arcuk jól látható,
- továbbá olyan bemutatkozó levelet, amelyben kedvenc étel, ital, hobbi, író, magasság, szemszín, szak és elérhetőség megtalálható,
- valamint egy olyan nyilatkozatot, amellyel beleegyezik a fénykép Hökkentőben és a plakátokon való megjelenésébe.

A versenyzőkről készült fotókat a márciusi Hökkentőben megjelentetjük, amelyekre az interneten bárki szavazhat.

A győztest és udvarhölgyeit a SZOTE Klubban **2007. március 27-én** megrendezésre kerülő gálaműsor keretében választja ki és részesíti értékes ajándékokban a zsűri.

Fellép a legendás szájdobos, **Kisdömötör (DÖME)**

Sztárvendég: **GANXSTA ZOLEE**

A versennyel kapcsolatos bármilyen kérdéssel fordulj F. Szél Ildikó koordinátorhoz (tel.: 30/377-62-60)!

A fotón
Forró Anita
(Az Egyetem Arca 2005-2006)
szerepel.

